

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 4/18, syyskuu-lokakuu 2018, 17. vuosikerta, irtonumero 2 €

Kaadamme rikollisen uusliberalismin !

Asevarustelu pysäytettävä Pohjolassa s.2
Ilmastonmuutos uhka maataloudelles.3
Sote ja maakuntaudistus nurin s.5
Tuhokapitalismia vastaan laaja koalitio s.6
Toivon sanoma Meksikolle s.10
Kuuban uusi presidentti s.13
Venäjän eläkeuudistus s.17

Kuva: Heikki Mämmikkö

Taistelu yhteiskuntakehityksen suunnasta kärjistyy. Kaiken alistaminen markkinoiden edulle tuottaa kärjistyviä ongelmia: sosiaalista turvattomuutta, työttömyyttä, äärimmäisiä sääilmiöitä, hallitsematonta muuttoliikettä. Meillä on suuri vaara, että menetämme rautatiet ja terveydenhuollon kapitalisteille. Tämä ketju on katkaistava. Asemansa vuoksi nykyiset puolueet eivät tähän kykene. Tarvitsemme poliittisen voiman, joka tekee päätöksiä kapitalistien ohitse. Tavoitteemme onkin laaja "Kansanrintama-uusliberalismia vastaan"

Sivu 7

Sivut 2-3

- Uusliberalismi on kumottava
- Asevarustelu pysäytettävä Pohjolassa
- Ilmastonmuutos uhkaa maataloutta
- Niin kauas kuin pippuri kasvaa

Sivut 4-5

- Työsuhteturvan heikennykset estettävä
- Tehokkuudella ratsastaminen
- ”Sote-uudistus” menossa nurin?
- Pihlajalinna puhuttaa jälleen

Sivut 6-7

- Tuhokapitalismia vastaan globaali rintama
- Eläkeläiset rasismien kohteena
- Kansanrintama- vaihtoehto uusliberalismille
- Virolaiset saivat itkumuurin
- Trumpin ja Putinin tapaaminen

Sivut 8-9

- Suomen päämilitaristi puhui
- Jääkö kunnille mitään myytävää
- Tampereella köyhyys koskettaa
- Tulossa suurempi puhallus
- Piensijoittajat takaavat eriarvoisuuden kasvun

Sivut 10-11

- Toivon sanoma Meksikolle
- Kommuunien kehittäminen Venezuelassa

Sivut 12-13

- Sota kypsä kapitalistisen maailman sisällä (7)
- Kuuban uusi presidentti

Sivut 14-15

- Edessä odottavat vaaran vuodet
- Työväenliikkeen taloudellinen rappio
- Eläkeiän korotus ajoi kansan kaduille Venäjällä

Sivut 16-17

- Venäjän eläkeuudistus

Sivut 18-19

- Työkansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Marxia marxilaisille
- Kimmo Sasi oikeistoideologian kuvastimessa
- Poliittinen valta

Latinalainen Amerikka luokkataistelun kärjessä:

Sivu 10..

- Toivon sanoma Meksikolle

Sivu 11

- Kommuunien kehittäminen Venezuelassa

Sivu 13

- Kuuban uusi presidentti

Sote-kaappaus on lopullisesti torjuttava

Vain 18 % ihmisistä hyväksyy SÖS-hallituksen sote-kaavailut. Suunnitelmaa viedään kuitenkin eteenpäin kuin ”käärmettä pyssyyn”

On muistettava, että sote-ryöstön osalta kapitalistit eivät luovuta. Keskusta haluaa maakunnat ja Kokoomus yksityistää terveystoimen. Se on huippukunnossa ja on terveysalan kapitalisteille rahasampo. Uusliberalismin ideologiaan kuuluu kunnallisen demokratian mitätöinti ja terveystoimen kaappaus voitojen välineeksi. On varmistettava, että tämä ei toteudu. Hyvää terveysjärjestelmäämme tulee edelleen kehittää. Ihmiset ovat selkeästi sanoneet vastustavansa sotea. Siksi hallituksen suunnitelmat tulee lopullisesti perua.

Katso sivut 4 ja 5

Eläkeiän nostohanke ajoi väen kaduille Venäjällä

Venäjällä protesteja on viime viikkoina järjestetty satoja. Kuivan protesti Duuman edustalla.

Venäjällä taistellaan nyt eläkeiän nostoa vastaan. Ammatilliset ja poliittiset työväenjärjestöt ovat lähteneet kaduille protestoimaan. Ihmiset katsovat eläkeiän (miehet 60 v. ja naiset 55 v.) olevan viimeinen neuvostoajan saavutettu etu. Siitä on muodostunut Venäjällä iso kamppailukysymys uusliberalismia vastaan. Venäjällä eliniän odote on huomattavasti Suomea pienempi ja monilla alueilla ihmiset eivät ehtisi eläkkeelle uusilla määräyksillä (miehet 65 ja naiset 63). Laajat väestöryhmät katsovat tämän ihmisten ryöstöksi.

Katso sivut 15, 16 ja 17

Kaikkien maiden proletaarit -
liittykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Tommi Lievemaa, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki 3.9.2018

Hyvinvointivaltion tuhonnut uusliberalismi kumottava

Suomea on hallittu suurimman osan 2000-luvusta porvaripuolueiden komennossa. Maamme nykyinen tila on puhtaasti porvarillisen politiikan seurausta. Silti pääministeri Juha Sipilä kehtasi valehdella, että hän on joutunut korjailemaan "vihervasemmiston" jälkiä. Sipilä käy ankaraa informaatioisotaansa todellisuutta vastaan kansallisen yleisradioyhtiön sekä muun valtamedian uskollisella tuella.

Maailmalla jo 1970-luvulla alaa vallannut ja Suomeen viimeistään 1980-luvun lopulla rantautunut uusliberalismi on julistettu ainoaksi oikeaksi opiksi. II maailmansodan jälkeen harjoitettu keynesiläisyys on heitetty romukoppaan. Uusliberalistisen politiikan aiheuttama 1990-luvun alun lama sementoi lopullisesti harjoitettavan politiikan linjan. Suurytöttömyys, rajut leikkaukset, julkisten palveluiden alasajo ja yksityistäminen ovat uusliberalistisen politiikan kovaa ydintä.

Valtiovarainministeriön valta kasvoi laman jälkimainingeissa ennennäkemättömästi ja budjettiraameista tuli "jumalan sana", josta ei voinut poiketa. VM:n virkamiehet käyttävät erittäin suurta valtaa ohi demokraattisen päätöksenteon. Voidaan sanoa, että demokratia näissä oloissa on pelkkää silmänlumetta. Toisin sanoen kansalaiset voivat aivan vapaasti vapaissa vaaleissa valita edustajansa hoitamaan jo ennalta tiedettyä VM:n virkamiesten ja EU:n hyväksymää politiikkaa.

**Uusliberalistisen politiikan tavoitteena varmasti onkin nyky-
muotoisen demokratian romuttaminen** ja eräänlaisen pakkovallan vakiinnuttaminen. Keynesiläinen politiikka merkitsi pääoman vallan rajoittamista ja työväen etujen huomioonottamista tiettyyn rajaan saakka. Euroopassa oli pakko suostua myönnytyksiin työväen hyväksi, sillä kommunismin "uhka" oli monissa maissa todellinen.

USA:n toimesta järjestettiin monenlaisia konnankoukkuja kommunismin patoamiseksi, muun muassa sotilasvallankaappauksia ja suoraa tukea sosialidemokraateille, myös Suomessa. Marshall-avun tarkoituksena oli niin ikään hillitä kansan tyytymättömyyttä ja padota valankumouksellista liikehdintää. USA:n tuella edistettiin myös uusliberalismin etenemistä muun muassa Chilen vallankaappauksella vuonna 1973. Chile toimi eräänlaisena koelaboratoriona Milton Friedmanin lanseeraamalle uusliberalistiselle tuhokapitalismille.

Uusliberalismin voittokulku ja keynesiläisyyden hylkääminen merkittävät käytännössä samaa asiaa kuin hyvinvointivaltion alasajo. Se on merkinnyt väestön enemmistölle elämänlaadun heikentymistä, epävarmuuden lisääntymistä työllistymisen ja muun suhteen, heikentyneitä julkisia palveluita jne. Voimakkaan propagandan avulla suuri osa ihmisistä on kyetty alistamaan tälle kehitykselle ja moni on alkanut pitää tätä kehitystä ikään kuin luonnonvoimaisena asiana.

Tälle politiikalle on kerta kaikkiaan saatava stoppi. Edistykseksen vasemmiston on kyettävä saamaan aikaan sellainen poliittinen voima, joka kykenee toteuttamaan tuntevan muutoksen yhteiskunnassa. Tuhannen taalan kysymys on, onko eduskunnan vasemmistopuolueilla sosialidemokraateilla ja Vasemmistolla uskallusta lähteä mukaan todelliseen, uusliberalismin vastaiseen kansanrintamaan. Tähän asti eduskuntavasemmisto on mukautunut uusliberalistisen politiikan raameihin oman asemansa menettämisen pelossa. Ilman riittävän laajaa liikettä muutosta on hyvin vaikea lähteä käytännössä toteuttamaan.

Toimituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 20 €
 Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66
 Lehti laskuttaa

Sukunimi _____ Etunimi _____

Lähiosoite _____ Postinumero ja -paikka _____

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
 Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com
 Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

ASEVARUSTELUPYSÄYTETTÄVÄ POHJOLASSA

Norjan ja Ruotsin rauhanaktivistien aloitteesta laadittu yhteispuhjoismainen kannanotto Pohjolan militarisointia ja Natoa vastaan on iso tietopaketti siitä, mitä täällä tapahtuu sotavarustelurintamalla. Vetoisuus on pitkä ja perusteellinen. Alla otteita siitä.

Venäjän puolustusministeri Sergei Shoigun 24.7.2018 esittämä huoli Suomen ja Ruotsin lähentymisestä Natoon oli täysin aiheellinen. Erityisesti hän korosti viime toukokuussa solmittua puolustus sopimusta USA:n, Suomen ja Ruotsin välillä.

Nato uhkaa sotiaalisesti yhä enemmän Venäjää kylmän sodan hengessä. Se järjestää jatkuvasti massiivisia sotaharjoituksia Itämeren maissa ja sijoittaa pysyviä joukkoja Puolaan, Baltiaan ja nyt myös Norjaan. Shoigu kertoi vain, että Venäjän on pakko oman turvallisuutensa vuoksi vastata Nato-maiden (ja myös lähellä Natoa olevien Suomen ja Ruotsin) sotilais-

varusteluun Venäjän rajoilla. **Kannanoton militarisointia vastaan ovat allekirjoittaneet useat kymmenet järjestöt Norjasta, Tanskasta ja Ruotsista.** Suomesta muun muassa isot rauhanjärjestöt eivät ole allekirjoittaneet, mutta Rauhanpuolustajat on julkaissut vetoituksen nettisivuillaan (osoite alla) ja jakaa huolen Pohjolan militarisoinnista. Allekirjoittajina Suomesta ovat Rauhanpuolustajien Lapin piirijärjestö, Naiset Rauhan puolesta ja nyt myös SKP ja Kommunistien liitto.

Tukikohtia ja asevarastoja Pohjolaan

Vetoimuksessa todetaan, että sodan vaara kasvaa Pohjolassa samalla kun asevarustelu kiihtyy Naton johdolla. **Norjaan perustetaan USA:n laivastotukikohtia.** Ryggen lentokenttä Mossin lähellä varustetaan Naton lentotukikohdaksi. Islannissa Keflavikista tuli USA:n sotilastukikohta 2016. Yhteistyössä EU:n kanssa liikenneväylät, energiaverkostot, tietoverkot ja lainsäädäntö mukautetaan sotatila huomioon ottaen. USA:n sotilaiden läsnäolo Arlandan lentokentällä Ruotsissa on esimerkki tästä kehityksestä.

Pysyvien tukikohtien perustamiseksi Norjaan on otettu ensi askeleet. 300 USA:n merisotilasta on sijoitettu Vaernesin Trondheimin lähelle ja toinen tukikohta on perusteilla. Norjaan varastoidaan suurta määrää sotilaskalustoa amerikkalaisia varten. Kalusto on varastoitu isoihin tunturiluoliin muun muassa Tröndelagissa.

F-35-hävittäjät ja ydinaseet

Ensimmäiset F-35-hävittäjät ovat saapuneet Norjaan ja ovat saaneet tukikohdan Tröndelagin Örländetissa. Muutaman vuoden kullutta samanlaisia hävittäjiä sijoitetaan Tanskaan Saksan rajan läheisyyteen. Suomi harkitsee F-35-hävittäjien hankintaa. Näillä lentokoneilla Pohjola on saanut hyökkäysaseen, joka voi kuljettaa ydinaseita ja risteilyohjuksia. Ko-

neiden lentosäde mahdollistaa sen, että ne yltyvät kohteisiin syvälle Venäjälle. F-35-hävittäjät muodostavat osan USA-johtoista Nato-lennosta. Pohjoismaita ei enää voi pitää rauhan valtioina.

Pohjolasta tärkeä osa Naton ohjuspuolustusta

Yhdysvaltojen ja Naton ohjuspuolustusta integroidaan osaksi Pohjolan sotilasjärjestelmiä. Norjan Vardöön todennäköisesti vuoteen 2020 mennessä valmistuva Globus 3 -tutka tekee Pohjolasta tärkeän osan Naton ohjuspuolustujärjestelmää. Sen kautta Pohjola saa johtavan roolin. Pohjoismaiden sopimukset Naton kanssa marraskuussa 2017 merkitsevät, että myös Suomen ja Ruotsin tiedustelumateriaali on Naton käytettävissä.

Itämeren alueen militarisointi tapahtuu monin tavoin. Vuodesta 2009 lähtien USA/Nato sekä Suomi ja Ruotsi ovat järjestäneet lentosotaharjoituksia Viron, Liettuan ja Latvian yllä sekä laivastoharjoituksia Itämerellä. Ruotsi on perustanut sotilastukikohdan Gotlantiin. Tanska suunnittelee uutta tiedusteluasemaa Bornholmiin. Norjan Hönefossissa on merkittävä keskus, josta käsin valvotaan puheluita ja sosiaalista mediaa. Tanskan sotilasbudjettia on tarkoitettu kasvattamaan 20 prosentilla seuraavan kuuden vuoden aikana. Osa tästä on F-35-hävittäjien hankintaa. Tanskalaiset sotilaita varustetaan ohjuksilla ja tutkilla sekä pidemmän päälle mahdollisesti myös ydinkärjin varustetuilla ohjuksilla. Miehittämättömät lennokit kuuluvat myös suunnitelmiin. Nato on perustamassa 4 000 sotilaa sotajoukot Baltian maihin. Tanska on nimetty paikaksi, johon Nato-joukot kokoontuvat, mikäli sota Venäjän kanssa syttyy. Tätä varten perustetaan 20 000 sotilaa vahvuinen osasto turvaamaan logistiikkaa.

Suomi ja Ruotsi isäntämaina

Suomen ja Ruotsin isäntämaasopimukset Naton kanssa tarkoittavat, että isäntämaan kutsun saatuaan Nato voi harjoitella sotaa näissä maissa sekä uhata sodalla tai käydä sotaa kolmatta maata vastaan näiden maiden alueelta käsin. Suomi on kutsunut Yhdysvallat osallistumaan vuonna 2021 järjestettävään sotaharjoitukseen, joka tulee olemaan suurin koskaan Suomessa järjestetty harjoitus. Maat ovat vuodesta 2013 lähtien joka toinen vuosi osallistuneet Arctic Challenge Exercise -nimiseen Naton lentosotaharjoitukseen. Ruotsin ja Suomen isäntämaasopimusta käytetään sotaharjoituksiin Nato-maiden kanssa. Tähän asti suurimpaan sotaharjoitukseen Ruotsissa – Aurora

17 – osallistuivat myös USA, Suomi, Norja, Ranska, Tanska, Viro ja Liettua. Suomi ja Nato ovat aloittaneet laajan turvallisuusyhteistyön. Loka-kuussa 2017 Jens Stoltenberg avasi Suomessa keskuksen kyberuhkia vastaan (www.hybridcoe.fi). Ruotsi tekee yhteistyötä Riiassa olevan StratComin kanssa (Nato Strategic Communication Centre of Excellence).

Militarisointi etenee

11.12.2017 EU:n neuvosto päätti perustaa hankkeen puolustusalan pysyvistä rakenteellisesta yhteistyöstä (Permanent Structured Cooperation – PESCO). Tarkoitus on yhdessä kehittää puolustusvalmiutta ja rahoittaa yhteisiä projekteja. Maat sitoutuvat asevarusteluun. 25 EU:n jäsenvaltiota osallistuu, mukaan lukien Suomi ja Ruotsi. Sankalla on poikkeuslupa olla osallistumatta EU:n sotilasyhteistyöhön. Vidselin testausalue NEAT (North European Aerospace Test range) sijaitsee Norrbottenissa. Se on Euroopan suurin testausalue uusille asejärjestelmille, miehittämättömille lennokeille, hävittäjille ja satelliiteista ohjattaville raketeille. Tällä alueella Israel ja USA ovat kehittäneet avaruudesta käsin ohjattuja asejärjestelmiään, esimerkiksi miehittämättömiä lennokkeja, joita Israel on käyttänyt hyökätessään Gazaan. Alueella on käyty paljon sotaharjoituksia kymmenen viime vuoden aikana. Maailman suurin satelliittien signaalien vastaanottoasema Esrange sijaitsee lähellä Kiirunaa. Se tuottaa kuvamateriaalia strategisista alueista länsiliittoutuman sotilasviranomaisille. Kiirunassa on toinen kahdesta satelliitteja varten perustetusta Galileo-asemasta, jotka kuuntelevat satelliittisignaaleja ja vastauksia maa-asemilta. Ruotsin Lerikissä on Yhdysvaltojen ja Britannian jälkeen maailman kolmanneksi suurin tiedusteluasema.

Viholliskuvien muodostumista pitää ehkäistä

Tänä päivänä valtiot käyttävät uhkaa, pelottelua ja erilaisia väkivallan muotoja saavuttaakseen lyhytnäköisiä, kansallisia päämääriään. Lopputulena voi olla, että kaiken tuhoaa ydinsota.

Ristiriidat pitää analysoida kaikkien osapuolten näkökulmista, ei uhkina vaan yhteisinä ongelmina, jotka tulee ratkaista kaikkia kunnioittaen. On tärkeää, että vältetään turhaa vastakäinasettelua. Tulee ehkäistä viholliskuvien muodostumista. Ihmisten pelot mahdollistavat asevarustelun. Me suosittelemme vuoropuhelua joka tasolla, taloudellista ja kulttuurivaihtoa sekä diplomatiaa. YK:n peruskirjassa kannustetaan rauhanomaisten keinojen käyttöön konfliktiratkaisuissa. Voimavarat tarvitaan ihmisten hyvinvointiin, ei sotaan ja tuhoon. Sodan johtavat pakolaisvirtoihin, kärsimykseen ja uusiin konflikteihin.

Meidän tulee yhdessä vastustaa Naton sotavalmistelua. Meidän täytyy yhdessä osoittaa mieltä sotaharjoituksia ja asevarustelua vastaan.

Marjaliisa Siira

Vetoisuus kokonaisuudessaan:
<https://www.rauhanpuolustajat.org/asevarustelu-pysaytettava-pohjolassa/?v=f0aa03aaca95>

Kansanrintama- vaihtoehto uusliberalismille

Keskustelu uusliberalismin vastaisen vaihtoehtoliikkeen perustamisesta on edennyt kesän kuluessa niin pitkälle, että perustettiin fb-keskustelusivusto kehittämään uusliberalismin vastaisen kansanrintaman ajatusta eteenpäin. Liittykää ryhmään ja osallistukaa keskusteluun. Alla näette ryhmän tunnuskuva ja ryhmän kuvauksen.

Ryhmän kuvaus

Perustimme tämän keskustelusivuston, koska pitkän harkinnan jälkeen katsoimme, että nyt tarvitaan vastavoima ja vaihtoehto uusioikeistolaiselle yhteiskuntapolitiikalle. Tarvitsemme muutoksen kovalle markkinakapitalismille, vaikka monet katsovatkin, ettei nykyiselle politiikalle ole olemassa vaihtoehtoa.

Markkinatalous perustuu ajatuksen, että markkinavoimien keskinäinen kilpailu pakottaa tuottajat kehittämään toimintaansa tuottaakseen kilpailijaansa enemmän voittoa. Näin tuotanto ja yhteiskunta kehittyvät nopeutetusti. Tällaisella kontrolloimattomalla markkinavoimien kilpailulla on raaka varjopuolensa. Sillä häädetään pienemät toimijat markkinoilta. Tuotantokustannusten jatkuva vähentäminen luo työttömyyttä. Kilpailun nimissä pyritään pakottamaan jopa palkansaajat kilpailemaan sillä, kuka kykenee eniten alentamaan toimeentuloaan, jotta "isännän yritys" kestäisi kilpailussa ja oma työpaikka säilyisi. Kaiken alistaminen markkinoiden edulle tuottaa monia meille tuttuja yhteiskunnallisia ristiriitoja; työttömyyttä, sosiaalista turvattomuutta, ilmastonmuutosta, sotia, pakolaisuutta ym. Markkinataloudessa tälle tendenssille työväenluokka ja työväenliike ovat muodostaneet lujan vastavoiman, joka on kapitalismin oloissa kyennyt tasapainottamaan yhteiskunnallista tulonjakoa. Globalisaation ja uusliberalismin oloissa tätä vastavoimaa ei nyt ole tai se on hyvin heikko. Tämän seuraukset tunnemme. Kotimaassamme lähin vaara on, että menetämme rautatiet ja terveydenhuollon kapitalisteille.

Oman asemansa vuoksi perinteiset työväenpuolueet tyytyvät esittämään pieniä reformeja uusliberalistiseen politiikkaan, mutta eivät toimi sitä vastaan, eivätkä esitä sen muuttamista. Tämä markkinaliberalismi ruokkii itse itseään. Jos yksi kapitalistiryhmä saa esimerkiksi verohelpoituksia, vaativat niitä heti toisetkin. Jos yksi kerta suostutaan työajan pidennykseen, samaan menetelmään turvaututaan uudelleen. Perusturvan heikentäminen on kyetty muuttamaan kilpailukykyä lisääväksi tekijäksi. Tämä ketju meidän on katkaistava. Markkinavoimat on pakotettava tyytymään pienempiin voittoihin ja nykyistä suurempi osa tuotetusta arvosta tulee käyttää yhteiskunnan monimuotoiseen kehittämiseen. Uusliberalismi talou-

dellisenä toimintamenetelmänä tulee lyödä takaisin. Tämä on kuitenkin kapitalismin sisäisessä kehityksessä "vallankumouksellinen" muutos, kuten 80-luvulla oli siirtyminen kapitalismin säätyelämästä nykyiseen uusliberalismiin. Se ei tapahdu kapitalismin oloissa alkuvoimaisesti, vaan vaatii tukseen joukkoliikkeen. Muutos irti uusliberalismin oloista on täysin reaalinen, mahdollinen ja aivan välttämätön. Kyse on vain voimasta, kykenemmekö pakottamaan kapitalistit ja heidän lakeijansa tähän muutokseen.

"Kansanrintama-Vaihtoehto uusliberalismille"-ryhmä on perustettu siksi, että sen piirissä voimme käydä poliittista ja teoreettista keskustelua kysymyksistä, miksi ja miten tämän tehtävän suoritamme. On sanomattakin selvää, että meidän tulee orientoitua tähän tehtävään pitkällä tähtäimellä. Meillä löytyy lukuisia henkilöitä, ryhmiä ja liikkeitä, jotka ajavat omia tärkeitä yhteiskunnallisia tavoitteita, mutta joiden esteeksi muodostuu kova markkinakapitalismi. Siksi lainomaisesti liikkeen yhteiseksi päämääräksi muodostuu muutos uusliberalismista kansanrintamapolitiikkaan.

Nämä puitteet myös sanelevat täällä käytävän keskustelun luonnetta. Keskustelu voi olla "räväkkää". Keskustelijoidella on erilaisia mielipiteitä. Nykyisessä tilanteessa ainoa tulokseen johtava lähtökohta on, että hyväksymme ja siedämme erilaisuuksia. Uskomme, että useat erimielisyydet tasoittuvat ja selkeytyvät keskustelun kuluessa. Lähdemme siitä, että mielipide-erojen vuoksi ryhmästä ei suljeta ulos ketään. Luonnollisesti ryhmämme pitää yllä "perälautaa", jossa torjumme fasistiset, rasistiset yms. mielipiteet sekä henkilöön kohdistuvat loukkaukset ja äärimmäisen karkean kielenkäytön ym. Jos ryhmään ilmestyy selkeitä häirikköjä, joiden ainoa tarkoitus näyttää olevan keskustelun tietoinen häirintä, moderaattorit keskustelevat myös näistä tapauksista ennen kuin tekevät päätöksen mahdollisesta erottamisesta.

Virolaiset saivat oman itkumuurinsa

Kommunismin uhrien muistomerkki muistuttaa virolaisen nationalismin kirouksesta

Virossa on ollut yksi elävä patsas: fasismin kukistamisen kunniaksi pystytetty, venäläisten rakastama pronssisotilas. Se sai nyt kilpailijan kommunismin uhrien muistomerkestä. Siitä on tulossa virolaisten pyhiinvaelluspaikka.

Seinälle on ikuistettu Juhan Liivin runo: "Ja tielle kuolevat tuhannet, kotiin pääsevät tuhannet, katoavat vaivat ja huolet, lentävät hunajapuun puoleen".

Tallinnassa avattiin elokuun 23. päivänä kommunismin uhrien muistomerkki, johon on kaiverrettu 22 000 virolaisen nimeä, jotka ovat kuolleet joko karkotuksessa, rangaistuslaitoksessa tai teloitettu. Muistomerkki kuvaa ajanjaksoa 1940-1991 eli käytännössä koko Viron sosialistista neuvostotasavaltaa. Muistomerkki paljastettiin Molotov-Ribbentropin sopimuksen solmimispäivänä, josta on tullut EU:ssa virolaisten ajamana "totalitarismin uhrien" muistopäivä ja kommunismin ja fasismin rinnastamisen symboli.

Natsien rehabilitaatio

Vaikuttavan muistomerkin on suunnitellut arkkitehti Kalle Vellevoog. Se koostuu kahdesta seinämästä, joiden välissä voi kulkea lukemassa nimiä, jotka ovat kuolleet pääsääntöisesti toisen maailmansodan aikana 1941-1945. Keitä nämä kuolleet ovat, on kiinnostava kysymys. Virolaisessa Postimees-lehdessä (23.08.2018) historioitsija Meelis Maripuu varottaa lähdekriittistä. Eräs karkotettu kertoi kuuluneensa poliisiyksikköön, jonka tehtävänä oli juutalaisten tappaminen. Maripuun mukaan on epätodennäköistä, että neuvostoliittolaisten turvallisuusviranomaisten kanssa keskustelemaan kutsuttu henkilö olisi tunnustanut avoimesti kyseisen asian.

Helsingin Sanomien (20.08.2018) haastattelema muistomerkin taustavoima,

entinen sisäministeri Lagle Parek kertoo isänsä Karl Parekin teloituksesta heinäkuun alussa 1941 perustetun vastavallankumouksellisen toiminta ja vakoilu. Viro oli tuossa vaiheessa jo liittynyt Neuvostoliittoon. Toinen maailmansota oli syttynyt ja Virossa natsikollaboraattorit odottivat innolla Hitlerin marssia Baltiaan. Karl Parek oli niitä virolaisia, jotka uskoivat taistelun Hitlerin rinnalla olevan taistelua voittajan puolella.

Propagandan mestarinäyte

Lagle Parekin isän tarina on varsin tavallinen ja hyvä esimerkki siitä,

Viron kommunismin uhrien muistomerkki leimaa koko Viron neuvostojen 1940-1991 rikolliseksi.

Trumpin ja Putinin tapaaminen

Suomalaiset Nato-intoilijat ovat huolissaan. Tämän aamun Ilta-Sanomien revitteli, kuinka Ilkka Kanerva ja Liisa Jaakonsaari "pelkäävät pahinta" eli Trump ja Putin sivuuttavat Euroopan turvallisuuspoliittisissa kysymyksissä. Samasta huoletta kertoi myös viikonvaihteessa presidentti Sauli Niinistö.

Kanervaa ja Jaakonsaarta tuntuu erityisesti riepovan Naton roolin mahdollinen hiipuminen. Heidän mielestään maailmanrauhan paras tahtoliini on sotilasliitto Naton vahvistaminen ja sen laajentaminen. Rautaa rajoille ja lännen hegemonian kasvattaminen ympäri maailmaa sotilasliiton tuella ja sen voimapolitiikalla alistaa eri valtiota läntisen imperialismin etupiiriin ei näytä olevan ongelma Kanervalle ja Jaakonsaarelle.

Suomessa on vahva Nato-vas-taisuus. Presidentti Urho Kekkonen jaksoi puhua ja tehdä työtä liennytyksen ja aseidenriisunnan puolesta. Rauhanasiana oli hänen sydäntään lähellä. Tänään näyttää pahasti siltä, että ulkopoliittinen johto on erkaantunut kauas Kekkonen rauhanpolitiikasta. Rauhanpolitiikan keskeisiä asioita ovat hyvät, asialliset ja rakentavat suhteet naapurivaltioihin sekä niihin maihin, jotka ovat

valmiit ottamaan pieniä tai suuria askeleita maailmanrauhan ja liennytyskehityksen puolesta. Eräiden tahojen kova hinku sotilasliittoon ummistaa heidän silmänsä ja korvansa Suomen kansan ääneltä pysyä pois sotilasliitosta ja myös Urho Kekkonen puolueettomuus- ja liittoutumattomuus politiikasta.

Aseidenriisunnan ja rauhan edistäminen vaatii luottamuksellisia suhteita jotta suuntaan. Ei voi olla niin, että maamme ulkopoliittinen johto kääntää selkensä puuttumatta siihen, kuinka valtakuntamme päälehti irvistelee ja pilkkua maahamme saapuvaa toisen neuvottelevan osapuolen presidenttiä. Mihin ovat hyvät tavat unohtuneet, kun suurvaltajohtajia avoimesti haukutaan paholaisiksi, diktaattoreiksi ja ties miksi. Kuitenkin lentokentällä maamme ylin johto maireasti hymyillen ottaa vastaan niin USA:n kuin Venäjän presidentin. **Hämmästyneenä olen seurannut,**

keitä ovat nimet hautapaasissa. Virolaiset natsikollaboraattorit saivat ansaitsemansa rangaistuksen kommunistisessa Virossa. Tämän päivän Viro katsoo näiden nationalistien olleen virolaisia itsenäisyyttä taistelevia.

Liettuassa on vastaavanlainen yritys KGB-museossa. Liettualaiset ovat keränneet 200 000 kommunismin uhria. Joukossa on karkotetut, työnsä menettäneet ja teloitettut. Listan avulla pyritään samaan uhrilukuun kuin mitä juutalaisia tapettiin Liettuassa, yli 200 000. Erona uhreissa on vain se, että juutalaiset ovat kuolleita, kun taas valtaosa kommunismin uhreista oli elossa.

Virossa tapettiin juutalaisia israelilaisten lähteiden mukaan noin 20 000.

Turistit liikkeellä

Kommunismin uhrien muistomerkki on vaikuttava tilataideteos. Mustaa ulkoseinää peittää runoilija Juhan Liivin runo sekä hopeiset tähdet. Ihmiset seisovat seinää vasten kuin itkumuurilla Jerusalemissa Israelissa.

Muistomerkillä oli heti avaamisen jälkeen runsaasti kävijöitä, sekä turisteja että paikallisia. Virossa muistomerkki vahvistaa nationalistisen Viron olemassaolon oikeutusta, jossa venäläisillä ei ole kansalaisuutta. Jonakin päivänä muistomerkki toivottavasti nimetään uudelleen Viron nationalismien uhrien muistomerkiksi.

Tallinna
Leena Hietanen

Kuva: Leena Hietanen

Hannu Tiainen
9.7.2018

TEKEILLÄ ELÄMÄÄ SUUREMPI PUHALLUS?

Tilastokeskus on ennusteissaan ja väitteissään väestön ikääntymisestä valmistellut perustaa Suomen kaikkien aikojen suurimmalle puhallukselle. Sen tähtäimessä on kaksi osaa; eläkerahastot ja sote. Nykyisen eläkelain mukaan jokainen kerää työuransa aikana saamistaan palkoista ikionan oman henkilökohtaisen eläkerahaston. Siten ajanoloon nykyisen eläkelain vuoksi vanhat eläkerahastot menettävät merkityksensä. Silloin kansalle selitetään, että kun vanhat eläkerahastot ovat tarpeettomia ja kun rahastot on saatu työnantajamaksuilla ne (yli 200 miljardia euroa) voidaan palauttaa yrityksille. Miten se hoidetaan, jää nähtäväksi. Sote-puhalluksen suuruutta on vaikea arvioida, mutta ajan kuluessa siitä kertyy useiden kymmenien miljardien tulonsiirto (ulkomaisten) yksityisten taskuihin.

Kyseenalainen työvoimatutkimus

Tämän vuoksi Tilastokeskus harjoittaa kansan jallitusta. Siinä on monen monia tasoja. Viimeaikoina on paljon puhuttu työllisyysasteesta, joka saadaan, kun työllisten määrää verrataan työikäisten määrään. Se selvitetään ns. työvoimatutkimuksella. Tutkimus tehdään soittamalla joka kuukausi satunnaiselle 12 000 työkäiselle. Tällainen kyselytutkimus on aina kyseenalainen.

Sillä kun haastattelija esittää joukon kysymyksiä, kysyjä ja vastaaja voivat ymmärtää asian eri tavoin, joten kirjaus voi olla virheellinen. Näin syntyy vähintäänkin 24 000 virhemahdollisuutta. Kun lisäksi kolmannet henkilöt käsittelevät haastattelujen tulokset ja neljännet henkilöt tarkastavat ne ja lopulta hyväksyvät. Näin virheiden mahdollisuus kasvaa entisestään ja lo-

pullinen (haluttu) tulos on kokonaan päättäjän käsissä.

Tässä kysymysten sisältö ja laatu eivät ole kiinnostavia. Kannattaa kuitenkin todeta, että vain muutama palkallinen työtunti esimerkiksi tunti viikossa tekee työllisen. Sen sijaan kiinnostaa se, että vaikka työllisten määrä olisi täsmälleen sama kuin vuonna 2010, niin työllisyysaste olisi vuonna 2017 parempi. Näin siksi, että työikäisten määrä on laskenut 107 tuhannella hengellä, 3,0%. Yksin se nostaa työllisyysastetta 2,1 prosenttiyksikköä.

Tähän liittyy toinenkin huipaus. Työvoima lasketaan 15–64 vuotiaista, mutta työllisyysaste 15–74 vuotiaista, joita on 698 tuhatta, 25,4% työvoimaa enemmän. Siksi työttömyysaste on noin 1,9 prosenttiyksikköä parempi kuin siinä tapauksessa, että se laskettaisiin työvoimasta.

Hurjin tempu väestöennuste

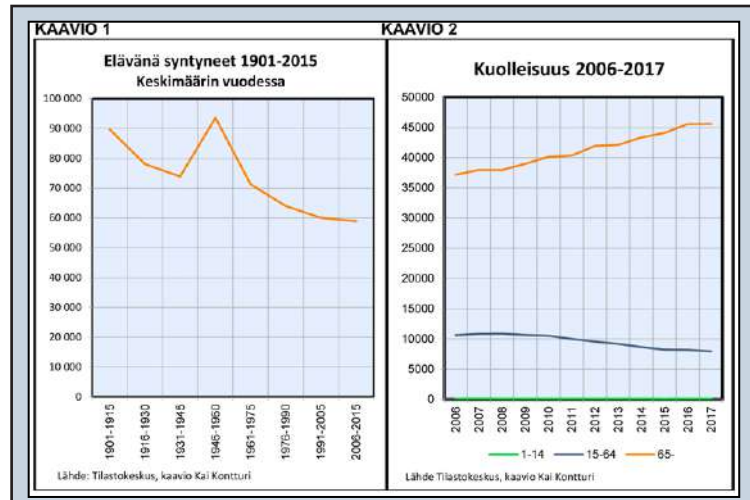
Näin Tilastokeskuksen lukuihin on kaikissa suhteissa erittäin vaikea, ellei mahdotonta uskoa. Hurjin tempu on tehty väestöennusteissa. Väestötilaston mukaan vuonna 2010 oli 80 vuotta täyttäneitä elossa 255 912. Se on kaudella 1901–30 syntyneistä 10,2%. Lisäksi 65–79 vuotiaita oli elossa ja maassa 685 129, joka on kaudella 1931–45 syntyneistä 56,8%. Näin 65 vuotta täyttäneitä oli 941 041. Se on kaudella 1901–45 syntyneistä 25,3% (Taulukko 1) ja koko väestöstä 17,6%.

Nyt Tilastokeskus väittää, että 2040 meillä on elossa 80 vuotta täyttäneitä 497 939 henkeä, 1931–60 syntyneistä 19,8%, joten heidän määränsä lähes kaksinkertaistuu. Myös 65–79 vuotta täyttäneiden määrä kasvaa hurjaa vauhtia, kun elossa ja maassa olisi 1 069 572, siis kaudella 1961–75 syntyneistä olisi elossa ja maassa 100%! Ennusteessa 65 vuotta täyttäneiden määrä olisi 1 567 511 henkeä. Se on kaudella 1931–75 syntyneistä 43,8% (Taulukko 2) ja koko väestöstä 26,9%.

Kukaan ei kyseenalaista Tilastokeskuksen lukuja

Tilastokeskus on sitä mieltä, että kaikki 1961–75 syntyneet ovat elossa. Elosa ja maassa ovat nekin, jotka ovat jo kuolleet ja ne, jotka ovat muuttaneet pois pysyvästi. On aika-omista!

Kummallisinta tässä on se, että kaikki uskovat Tilastokeskuksen ennustajaeukkojen puuhaan. Valtion ja kuntien laitosten on pakko uskoa noihin huuhaa juttuihin. Sen voi jotenkin ymmärtää, mutta kuinka on mahdollista, että myös koko media laidasta laitaa uskoa moiseen idioottimaisuuteen. Luulisi jokaisen vähintään asian kanssa tekemisissä olevan näkevän jo pelkällä otsaluullaan ennusteen mahdotto-

PIENSIJOITTAJAT TAKAAVAT ERIARVOISUUDEN KASVUN

Kysymys ei ole tilasta, joka olisi yksittäisen piensijoittajan tahdon varaisesti synnytetty, että köyhien määrä lisääntyy, vanhukset jäävät hoitamatta, koulutuspalvelut heikenevät, SOTEA huudetaan avuksi, elintasosairaudet- ja rikollisuus lisääntyvät, yhteisöllinen pahoinvointi kasvaa. Kysymys on taloudellisesta tilasta, joka luo edellytykset niin hyvinvoinnille kuin pahoinvoinnillekin ja niiden jakautumiselle, jakamiselle. Vallitseva tila on poliittisia päätöksiä tai päättämättömyyttä koko yhteiskunnan kentässä, jonka moraalinen linja määräytyy yksinkertaisella enemmistöllä.

Viimevuosisadan merkittävimmät taloustieteilijät olivat J.M. Keynes teoksellaan "Työllisyys, korko ja raha" (1936) ja M. Friedman teoksillaan "Kapitalismi ja vapaus" (1962) sekä "Vapaus valita" (1980). Ensin mainittu sanotaan kirjoittaneen hyvinvointivaltion talouden perusrakenteen ja jälkimmäinen monetaristisen, "sironnateorian", että köyhillekin syntyy jaettava inflaatiotomassa yhteiskunnassa. Hallittu inflaatiohan oli Keynesin keskeisiä teemoja, joka ylläpitä kokonaisky-

Piensijoittajien rooli "yhteiskuntarauhan" säilyttäjänä on noussut yhtä merkittäväksi kuin "keskiluokan" rooli hyvinvointiyhteiskuntaa rakennettaessa. He ylläpitävät köyhien määrän lisääntymistä ja kaikkein rikkaimpien rikastumista. Heidän määränsä on ja tulee olla suurempi kuin köyhien määrä, että he valinnoillaan ja "äänestämällänsä" voivat turvata yhteiskuntarauhan ja eriarvoistumisen kasvun. Heidän kaltaisiaan ovat "arkadianmäkeläiset", etujärjestöjen päättäjät vähäisintä luottamusmiestä myöten, kunta- ja maakuntapäätäjät sekä muu taloudellinen eliitti maailmissa- ja hengellisissä tehtävissä. He haluavat turvata sijoitustensa tuoton inflaatiolta suojatussa tilassa, "vakaussopimuksin" varmistettuna, hyvinvoinnin rapautumisenkin hinnalla.

syntää. Huomionarvoista on se, että molemmat teorit syntyivät ns. reaalitalouden aikana, eli raha tai numeromääräinen varallisuus vastasi kiinteää omaisuutta ja tavartuotantoa, kansojen varallisuutta. Finanssikapitalismin tai "finanssiteolisuuden" synty irroitti "omistuksen" reaaliarvoistaan erilaisin rahastoin, "monipuolistamalla omistuksen muotoja", synnyttämällä rahaa tai numeroita keskuspankkien ohii. Maailman "varallisuus" on yli kaksikymmenkertainnut reaaliarvoistaan. Samaan aikaan tulo- ja varallisuuserot ovat jatkaneet kasvuaan.

Friedmanilainen "sironnateoria" olisi saattanut toimia reaalitalouden reaalisessa maailmassa, mutta finanssimaailman vapautuminen ja inflaatioton aika loi illuusion, jossa raha – ilman tavar-

ja palvelutuotantoa – alkoi lisäämään itseään. Rahan rengin rooli vaihtui isännän rooliksi, raha ei ollut enää kaupankäynnin apuväline, sille luotiin kyky kasvaa "itsestään" ilman inflaation pelkoa, sen ei enää tarvinnut muuttua fyysisesti omaisuudeksi, sen kasvu turvattiin yhteiskunnan taholta, että vähäisinkin sijoittaja alkoi siihen luottaa. Paradigmaattinen illuusio oli valmis, miljoonine "renkeineen", piensijoittajineen.

Jääviiden tai esteellisyyden ongelmat ovat finanssikapitalismin myötä kasvaneet uusiin mittoihin, jossa säästäjät – Brysellissä tai Arkadianmäellä – kiittaavat itselleen valtavia tuottoja esim. verolaeilla. Suora omistus, osakesijoittaminen saattaa tuoda omistajalle hiipuvan tunteen jääviydestä,

Kausi	Syntyä	Per vuosi	Poistuu	Poistuu	Ikä	Elossa 2010
1901-30	2 515 214	83 840	2 259 302	89,8 %	80-	255 912 10,2 %
1931-45	1 206 453	80 430	521 324	43,2 %	65-79	685 129 56,8 %
1901-45	3 721 667	164 271	2 780 626	74,7 %	65-110	941 041 25,3 %

Lähde: Tilastokeskus

Kausi	Syntyä	Per vuosi	Poistuu	Poistuu	Ikä	Elossa 2040
1931-60	2 512 216	83 741	2 014 277	80,2 %	80-	497 939 19,8 %
1961-75	1 069 572	71 305	0	0,0 %	65-79	1 069 572 100,0 %
1931-75	3 581 788	155 045	2 014 277	56,2 %	65-110	1 567 511 43,8 %

Huom. Kaikki 1961–75 syntyneet on elossa.
Lähde: Tilastokeskus, ennuste 28.9.2012.

Kausi	Syntyä	Per vuosi	Poistuu	Poistuu	Ikä 2040	Elossa	2010
1931-60	2 512 216	83 741	2 202 066	87,7 %	80-	310 150	12,3 %
1961-75	1 069 572	71 305	398 579	37,3 %	65-79	670 993	62,7 %
1931-75	3 581 788	155 045	2 600 645	72,6 %	65-110	981 143	27,4 %

Luvuista puuttuu 504 446 maasta poismuuttanutta.
Lähde: Tilastokeskus, vaihtoehtolaskelmat Kai Kontturi

muuden. Mutta ei!

Syntyvyys- ja kuolleisuus-tilastot paljastavat

Kuinka voisi päästä lähemmäs ilmeistä kehitystä? Oleellista on katsoa syntyvyys ja kuolleisuustilastot. Myös maasta pois muutosta löytyvät tilastot.

Mikäli 80 v täyttäneiden määrä lisääntyy vuoteen 2040 mennessä reippaasti eli noin viidenneksellä, heitä olisi 310 150. Se olisi kaudella 1931–60 syntyneistä 12,3%. Kaudella 1931–45 syntyneistä vuoteen 2010 mennessä kuoleman kautta poistui 521 324 henkeä. Tämän kauden keskimääräinen ikä on 72 vuotta. Näin vuosittainen poistuma oli 7 241 henkeä. Jos vuoteen 2040 mennessä kuolleisuus vähenee ja poistuma on vain 5 536 henkeä, poistuneiden määrä olisi 398 579 henkeä, joten syntyneistä olisi elossa 670 993 henkeä. Näin 65 vuotta täyttäneiden määrä (310150+670993) olisi 981 143 henkeä ja syntyneistä 27,4% (Taulukko 3) ja koko väestöstä 18,2%.

Kaikista näistä tilastoista puuttuvat maasta poismuuttaneet, joita kaudella 1946–75 oli 504 466 henkeä. Toisaalta väestökehitys näyttää kulkevan siihen suun-

taan, että syntyvyys laskee vauhdilla (KaaVio 1) ja 65 vuotta täyttäneiden kuolleisuus kasvaa vauhdilla (KaaVio 2). Joten väestö ei ikäänny, mutta vuoteen 2040 mennessä väestö kääntyy laskuun.

Maaperän valmistelua suurlle rosvoukselle?

Tilastokeskus on ennusteissaan valmistellut perustaa ehkä Suomen suurimmalle puhallukselle. Eläkejärjestelmän uudistuksella on ilmeinen puhallus jo varmistettu. Sote uudistuksella toteutetaan valtavan tulonsiirto julkiselta taloudelta yksityisille yrityksille omaisuuden ja tulojen siirrolla. Summa voi nousta vuositasolla taivaasiin, useisiin miljardeihin euroihin.

Näyttää selvältä, että jotenkin tällaiseksi tulevaisuus on suunniteltu. Niin myös tapahtuu, kun aika on kypsä. Nykyinen työväenliike, sen ryhmittymät laidasta laitaa, ei näe tätä suurta kuviota. Se on liian suuri, että se olisi heidän silmissä uskottava. Nykyisille vasemmistopuolueille ja ay-liikkeelle riittää päivittäinen pikkunäpätely. Sen kapitalistit tietävät ja siksi he uskaltavat tehdä suuria suunnitelmia, sillä heidän ikuinen ahneutensa on elossa!

Kai Kontturi

Hannu Ikonen
Lieksa

Toivon sanoma Meksikolle vasemmistovallan voitolla (1/2)

Andrés Manuel López Obradorin johtama vasemmistolainen kansanliike Morena levisi tsunamin lailla yli Meksikon ja voitti 1.7.2018 käydyt vaalit kaikilla tasoilla. Samalla kolmen vanhan valtapuolueen kannatus romahti. Vuodesta 1968 ylläpidetyt toiveet vasemmistolaisesta vaalivoitosta toteutuivat mitä hienoimpana kansanvallan ilmaisuna.

López Obrador voitti presidentinvaalit 53,2 prosentin turvin. Morena eli Kansallinen uudistusliike voitti lisäksi itselleen selkeän enemmistön maan kongressista ja senaatista. Tie aukeni syvällisille muutoksille, joista on aiemmin voitu vain haaveilla. Samalla vanhat valtapuolueet PRI ja PAN sekä PRD menettivät valtansa kutistuen kertaheitolla kääpiöiksi uuden poliittisen kansanliikkeen edessä. Historiallista ja hyvin demokraattista, rauhanomaista muutosta voidaan kutsua poliittiseksi tsunamiksi, joka pyyhkäisi kerralla uusiksi koko puoluekentän ja sen mukana koko aiemman kansanvallan rakenteen.

Nykyinen hallituspuolue PRI ja kahdesti presidenttiedestä nauttanut PAN kokivat kovan kohlahduksen. Vahvan mandaatin ja valtapuolueen asemaan nouseekin aivan uusi poliittinen voima suoraan kansalaisyhteiskunnan riveistä. Jo pa entisellä marxilais-leniniläisellä pienpuolueella PT:lla on kongressissa jatkossa enemmän paikkoja kuin pitkään lainsäädäntöä kiristysotteessaan pitäneellä PRI:llä. Nyt valta kuuluu Morenan ja sisarpuolueiden uudelle enemmistölle. Koettu muutos on uskomattoman radikaali ja äkinäinen.

Asetelma on samansuuntainen kuin jos Suomessa sekä SDP, Kansallinen Kokoomus että Suomen Keskusta häviäsivät kertaheitolla poliittiselta kartalta ja puolueet kuten Feministinen puolue ja SKP sekä Piraattipuolue ottaisivat itselleen eduskunnan selkeän enemmistön ja hallitusvastuun. Onneksi Meksikossa kyseinen valtava muutos on mahdollinen, sen takaavat kypsä vaalijärjestelmä, äänestäjien roikeus ja ennakkoluulottomuus sekä johtavaksi poliittiseksi koneistoksi.

Vaalit vahvistivat demokratiaa

Heinäkuun ensimmäisenä sunnuntaina yli 89 miljoonaa meksikolaista sai mahdollisuuden ilmaista tyytymättömyytensä maan johtoon. Heistä reilut 63 prosenttia käytti äänivaltaansa.

Kun lähes 157 000 äänestyspaikkaa oli sulkenut ovensa kuudelta illalla, alkoi tunnelma tiivistyä. Kun eri aikavyöhykkeillä olevat äänestyspaikat olivat saaneet ovensa suljettua iltakahdeksaan mennessä, saattoi työläs

äänentelaskenta alkaa. Siihen osallistui noin 1,4 miljoonaa vaalitoimitsijaa. Historian suurimmissa vaaleissa oli pelissä kaikkiaan noin 3 400 paikkaa. Kaikkiaan 32 osavaltiota 30:ssä pidettiin paikalliset vaalit, joissa valittiin kaupunginjohtajia ja paikallisten kongressien edustajia. Kahdeksassa osavaltiossa valittiin uudet kuvernöörit ja pääkaupungissa kaupunginjohtaja.

Samalla uudistettiin kongressin 500 paikkaa, joista 300 valitaan enemmistövaaleilla ja 200 puolueiden asettamien suhteellisten listojen avulla. Myös senaatin 128 paikkaa olivat pelissä liittovaltiotason vaaleissa koko maassa. Paikoin äänestyslipukkeita sai kerralla täyttää jopa viisi tai kuusi. Jo varhain illalla Institutionaalisen vallankumouspuolueen (PRI) presidenttiehdokas José Antonio Meade Kuribreña tunnusti López Obradorin vaalivoiton toivoen yhteistyötä. PRI on pitänyt maata hallussaan suurimman osan viimeisestä sadasta vuodesta rautaisin ottein. Meade sai 16,4 prosentin kannatuksen. Oman tappionsa tunnusti sopuisasti myös toinen oikeiston ehdokas eli Kansallisen toimintapuolueen (PAN) Ricardo Anaya Cortés, jonka vaaliittoa yhdessä vasemmistolaisen Demokraattisen vallankumouspuolueen (PRD) ja Kansalaisliikkeen (MC) kanssa sai 22,3 prosenttia annetuista äänistä.

Toisin kuin maan historiassa on ollut tapana, tällä kertaa istuva presidentti ei puuttunut vaaleihin merkittävällä tavalla eivätkä muiden puolueiden ehdokkaat julistautuneet vaalien voittajiksi omiin ovensuukyselyihinsä vedoten. Demokratian henki voitti sekä ehdokkaiden että kansan parissa. Edes medioiden edustajat eivät sortuneet mustamaalaukseen, josta AMLO kärsi vuosien 2006 ja 2012 vaaleissa. Tällä kertaa voitiin juhlaa puhtaita vaaleja, joissa edes vaalivilpit eivät olisi voineet viedä vasemmistolta veret seisauttavaa voittoa.

Korruptiota, väkivaltaa ja rankaisemattomuuden kulttuuria vastaan

– Muutos sisältää maamme korruption hautaamisen. Meksikon kansa on suurten kulttuurien perillinen, siksi se on kunniakas, työteliäs ja älykäs. Korruptio ei ole kulttuurissa, se johtuu poliittisen järjestelmän alennustilasta. Tämä ikävyys on sosiaali-

Andrés Manuel López Obrador (AMLO) oli ehdokkaana jo vuosina 2008 ja 2012, jolloin hän hävisi ilmeisen vaalivilpin vuoksi. Nyt vaalijärjestelmän kehittyminen takasi rehellisemmät vaalit. AMLO oli kansan suosikki alusta lähtien ja viihtyy kansan keskuudessa. Kuva vaalilaisuudesta Veracruzin osavaltion 130000 asukkaan Cosoleacaquessa.

sen ja taloudellisen epätasa-arvon takana. Siksi myös väkivalta pääsi vallalle maassamme. Rankaisemattomuuden ja korruption tuhoaminen on uuden hallituksen ensisijainen tehtävä, López Obrador sanoi vaalivoittonsa jälkeen.

– Valtio ei tule olemaan enää pienen vähemmistön palveluksessa. Se tulee edustamaan köyhiä ja rikkaita, kaupunkien ja maaseudun asukkaita, maahanmuuttajia, uskovaista ja ei-uskovaista, kaikkia ajattelutapoja ja seksuaalisuuntautumisia. Kuuntelemme ja otamme huomioon kaikki, mutta annamme etusijan kaikkein unohdetuille, erityisesti Meksikon alkuperäiskansoille. Kaikkien edun vuoksi, ensimmäiseksi tulevat köyhät.

Rauha on seurausta oikeudenmukaisuudesta, totesi AMLO viitattaessaan hallituksen tahtoon puuttua väkivaltaisuuksien taustasyynä olevaan epätasa-arvoon. Tuleva presidentti aikoo kutsua koolle laajan ryhmän väkivallan uhrien ja eri kansalaissektorien edustajia, mukaan lukien YK:n puuttuakseen turvallisuuden ongelmaan. Ulkopoliitikassa López Obrador aikoo kunnioittaa kansojen itsemääräämisoikeutta ja rauhanomaisia ratkaisumalleja. Yhdysvaltojen hallituksen kanssa aiotaan etsiä yhteisiä toimintamalleja vastavuoroiseen tunnioitukseen perustuen, siirtolaisten etua ajaten.

Meksikolle on nyt luvassa erityisen suuri rooli Latinalaisen Amerikan johdossa uudella vasemmistopolitiikalla. Se sai niin vahvan kansan tuen, että se säteilee maan rajojen yli. Samalla López Obradorille asetellaan roolia Trumpin aggressiivisen ulkopoliittikan suurimpana vastavoimana.

Nyt loppuun asti uurnilla viety kansanvallan voitto alkoi vuoden 1968 opiskelijaliikkeestä, jatkui vuoden 1985 maanjäristyksen jälkeen tulleella vuoden 1988 vasemmiston vaalivoitolla, jonka röyhkeä tulosten vääristäminen tuhosi. Vuosien 2006 ja 2012 vaaleissa esiintyi vaalivilppiä siinä määrin, että kansa joutui huokaisemaan pettymyksestä. Nyt pettymys kuitenkin pystyttiin kanavoimaan toivoksi, ja vaalijärjestelmän kehitys varmisti tulosten uskottavuuden. Noin 270 000 kuollutta, korruptiota, tehotonta hallintoa ja paljon turhautumista muuttui vuosien saatossa uudeksi aluksi. Pelko antoi tilaa toivolle. Miljoonat meksikolaiset tekivät suuren urakan kansan tietoisuuden voit-

tamiseksi, samalla kun poliittinen järjestelmä polki paikoillaan. López Obrador kiersi väsymättömästi maata ja sen laajoja alueita. Hän tuntee maan paremmin kuin kukaan muu nykypoliitikko.

Poliittiset dinosaurukset saivat väistyä

Niin saapui uljas heinäkuun ensimmäinen päivä, joka johti niin sanottuun Pritanicini eli PRI:n poliittisten dinosaurusten väsymiseen, vaalivilpin yritysten hiipumiseen, oikeistopuolue PAN:in ja PRD:n moraaliseen kaaokseen, aiempien poliittisten mahtipuolueiden täydelliseen häviytykseen.

12 miljoonaa ensimmäistä kertaa äänestänyttä nuorta olivat muutoksessa suuressa roolissa. Kaikkiaan alle 30-vuotiaita äänioikeutettuja oli vaaleissa lähes 26 miljoonaa. Nuorten äänillä tehty vaalivoitto lisää uskoa maan tulevaisuuteen, sen tarpeellisiin suuriin uudistuksiin, poliittisen kulttuurin tervehdytykseen ja demokratiaan, jota ei enää voida pysäyttää. Kuten López Obrador on korostanut, väkivaltaa ei enää tarvita, maa voidaan muuttaa laillisen järjestyksen turvin ja rauhanomaisesti paremmaksi paikaksi elää jokaiselle.

Edellisestä hallituksesta uuteen siirtyminen käynnistettiin heti nykyisen presidentin Enrique Peña Nieton (PRI) kanssa. Vaikka nykyisellä ja tulevalla presidentillä on hyvin vähän yhteistä, kansallinen etu on laitettu erimielisyyksien edelle, jotta uuden hallituksen aika-kausi voidaan käynnistää edellisen hallituksen kanssa yhteistyössä epävakautta aiheuttamatta. Syyskuusta marraskuuhun AMLO kiertää maan uudelleen esitelläkseen alueelliset ohjelmansa paikallisesti. Joulukuun ensimmäisenä päivänä on López Obradorin vuoro astua virkaan.

Morenalle enemmistö kongressissa ja senaatissa

Mikä parasta muutoksen airut ei tule ainoastaan López Obradorin presidenttiyden muodossa. Vasemmistolainen kansanliike on saamassa 500-paikkaiseen kongressiin yli 190 edustajaa, siinä missä Yhdessä teemme historiaa -koalition kaksi muuta puoluetta eli marxilais-leniniläinen Työn puolue (PT) on saamassa yli 60 edustajaa ja koalition kolmas edustaja Sosiaalisen kohtaamisen puolue (PES) on saamassa noin 55 paikkaa. Koska PES voi jäädä ilman puolueen rekisterioikeutta alle kolmen prosentin kannatuksella, sen paikat laskettaisiin silloin toden-

näköisesti Morenan paikoiksi. Morenalla oli aiemmin vain 47 edustajaa.

Oikeisto menetti suurimman osan paikoistaan. Entisellä valtapuolue PRI:llä on nykyisessä kongressissa 204 paikkaa, mutta nyt sen paikkamäärä tippuu 45:teen. PAN:in osuus tippuu 107:stä 82:teen ja PRD:n 53:sta 21:teen. Tilanne 128-paikkaisen senaatin suhteen on samansuuntainen, Morena saa 55 paikkaa, PES 7 ja PT 6. PRI:n osuus puolestaan tippuu 55 paikasta 15:sta ja PAN:in 34:sta 24:ään.

Naisten osuus kongressin kummassakin kamarissa ylittää noin puoleen, mikä tarkoittaa suurta muutosta sukupuolijakautumassa. Nykyisin edustus on vain noin 34 prosenttia. Senaatissa naiset saavat ensimmäistä kertaa historiassa enemmistön edustajista. Hyvää sukupuolten tasa-arvolle lupaa myös AMLO:n aikomus jakaa hallituspaiikat tasan miesten ja naisten kesken. Pääkaupunki Ciudad de Méxicossa valittiin Morenan Claudia Sheinbaum 47 prosentin turvin ensimmäiseksi naispuoliseksi kaupunginjohtajaksi. Vasemmistolaisen ideologiseen kriisiin ajautuneen PRD:n 21 vuotta kestänyt valtakausi pääkaupungissa tuli tiensä päähän.

Edessä runsaasti työtä

López Obrador on aloittanut uuden hallinnon valmistelun työteliäästi, kuten häneltä on lupa odottaa. Tärkeät tapaamiset muun muassa jo varhain valitun edistyskellisen ja sivistyneen uuden hallituksen, nykyisen hallituksen ja yrityssektorin kanssa alkavat konkretisoida vaalilupauksia, joita parhaillaan työstetään tarkemman ohjelman muotoon.

Jo tulevan vuoden budjetti on luvassa suuria muutoksia, joista voidaan mainita 110 miljardin peson sijoitus (4,8 miljardin euron) panostus nuorten koulutukseen ja työllistymiseen. Jokaiselle nuorelle aiotaan taata joko paikka korkeimman asteen koulutuksessa tai mahdollisuus oppisopimuskoulutukseen työpaikan muodossa. Vanhusten eläkkeitä tullaan tuplaamaan ja muuttamaan yleiseksi sosiaaliturvaksi, kaikille lukiolaisille annetaan tukirahaa sekä vammaisille entistä laajemmin avustuksia. Muutoinkin sosiaalisia ohjelmia tullaan viemään aivan uudelle tasolle huomioiden ennen kaikkea huono-osaisimmat ja alkuperäiskansat.

Oman palkkansa sekä muiden korkeiden virkamiesten palkan López Obrador tulee puolittamaan heti hallituskautensa alussa. Hän tulee myös myymään mahtipontisen presidentin lentokoneen. Lennot AMLO aikoo hoitaa tavanomaisilla kaupallisilla lennoilla. Hallinnosta säästämällä ja korruptiota kitkemällä tullaan rahoittamaan muun muassa alueittain tehtäviä kehityshankkeita sekä erityisesti Etelä-Meksikon suuria junarahankkeita. López Obrador tulee luopumaan edellisten presidenttien käytännöstä Los Pinosin virka-asunnosta, joka avataan kaiken kansan kulttuurikohteeksi. Sen sijaan AMLO tulee asumaan ensimmäisen vuoden poikansa ala-asteen opintojen vuoksi kotonaan. Presidentin turvamiehistä hän ei ole kiinnostunut.

Tehtävää julkisen elämän, instituutioiden, hallinnon

Jatkuu sivulla 11

Tällaista kampanjointia heinäkuussa käytyjä presidentinvaaleja varten nähtiin Meksikon kaduilla maaliskuussa. Kansan suosiossa jo sillä hetkellä oli vasemmistoa edustava Andrés Manuel López Obrador, joka myös valittiin presidentiksi.

Sota kypsyy kapitalistisen maailman sisällä

Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta (osa 7)

Ensi vuonna tulee 80 vuotta Neuvostoliiton ja Hitler-Saksan 23.8.1939 solmiman hyökkäämättömyyssopimuksen eli ns. Molotov-Ribbentrop-sopimuksen allekirjoittamisesta. Niissä kapitalistipiireissä, joiden tavoitteena oli ohjata Saksa ja Japani hyökkäämään Neuvostoliittoon ja jotka tämän vuoksi jarruttivat Hitlerin vastaisen yhteisrintaman muodostamista, sopimus herätti suurta raivoa. Neuvostoliitto teki vuosina 1933-1939 suuren diplomaattisen työn luodakseen Hitler-Saksan vastaisen kollektiivisen liiton toisen maailmansodan ehkäisemiseksi. Silloiset Englannin, Ranskan, USA:n sekä eräiden muiden maiden hallitukset olivat uskomattoman sokeita näkemään, mihin Hitler-Saksa suuntasi maailman kehitystä. Julkissa propagandassa tapahtumaan liittyvät asiat on tänään käännetty päällelleen. Neuvostoliitto leimataan Hitlerin ohella sodan aloittajaksi. Sota kypsyy kuitenkin kapitalistien tavoitteissa maailman uudelleenjakamiseksi ottamalla samanaikaisesti hyökkäyksen kohteeksi ja välikappaleeksi Neuvostoliitto, jolla ei ollut mitään yhteistä sodan synnyttäneiden kapitalistivalttojen sisäisten ristiriitojen kanssa. Tätä asiaa sekä sen merkitystä ymmärretään tänäänkin hyvin huonosti. Siksi Kansan ääni paneutuu kysymykseen tässä artikkelisarjassa. Sarjan edelliset osat ilmestyivät Kansan äänen numeroissa 4-6/17 sekä 1-3/18. Tässä osassa (7) käsittelemme tilanteen kiristymistä Euroopassa ja Aasiassa sodan partaalle sekä Neuvostoliiton ponnisteluja Hitlerin vastaisen kolmiliiton muodostamiseksi ja sen kohtaamia vaikeuksia.

Englanti sabotoi kolmen vallan neuvotteluja

Kesäkuun puolivälissä 1939 Englannin, Ranskan ja Neuvostoliiton välisissä keskusteluissa siirryttiin välittömiin neuvotteluihin. Neuvostohallitus toivoi Moskovassa käytäviin neuvotteluihin mukaan Englannin ulkoministerin. Kun aikaisemmin Hitlerin kanssa käymiinsä neuvotteluihin Englanti lähetti pääministerinsä Chamberlainin, niin nyt näihin neuvotteluihin Englanti laitto pelkäänsä ulkoministeriön virkamiestä W.Strangin. Strang oli aiemmin syksyllä 1938 H.Wilsonin kanssa avustamassa Chamberlainia Englannin ja Hitlerin välisissä neuvotteluissa. Käytännössä Strangilla ei ollut minkäänlaisia valtuuksia. Jopa Churchill totesi, että näin vähämerkityksellisen neuvottelijan lähettäminen Moskovaan oli loukkaus. Tiedossa oli, että Ranska ja Englanti aloittivat kolmen vallan neuvottelut vastataksensa jollain tavalla maiden sa yleiseen mielipiteeseen sekä "pelotellakseen" Hitleriä.

Vain keskustelua kolmen vallan sopimuksesta?

15.6.1939 alkaneet neuvottelut edistyivät varsin hitaasti Englannin sabotoidessa niiden edistymistä. Englannin asenne Baltian maiden auttamiseen pysyi kielteisenä, vaikka se tunnustikin 16.6.1939, että Neuvostoliiton luoteisten naapurien miehittäminen Saksan toimesta merkitsi suurta uhkaa Neuvostoliitolle. Englanti vastusti myös poliittisen ja sotilaallisen sopimuksen solmimista samanaikaisesti. Mahdotto- mana Englanti piti sitä kohtaa, joka kielsi sodan syttymisen jälkeen sopimusapuolia solmimasta Saksan kanssa erillisrauhaa. Tällöin neuvostoliittolaiset kommentaattorit totesivat, mm. A.A.Zdanov Pravdassa 29.6.1939, että Englanti ja Ranska eivät halunneetkaan sopimusta, vaan

aikaa voittaakseen ainoastaan keskustelua sopimuksesta, voidakseen keinotella maiden sa yleisön silmissä "Neuvostoliiton taipumattomuudesta."

Neuvostoliitto halusi turvata luoteiset rajansa

Heinäkuussa 1939 Englanti ja Ranska suostuivat laajentamaan takuita koskemaan Baltian maita mutta siten, että takuita koskevia maita ei mainita varsinaisessa pöytäkirjassa, vaan erillisessä pöytäkirjassa, jota ei julkaista. Tähän luetteloon kuului: Suomi, Eesti, Latvia, Puola, Romania, Turkki, Kreikka, Luxemburg ja Alankomaat. On huomattava, että Englannin ja Ranskan Puolalle ja Romanian antamat takuut koskivat suoraa ja epäsuoraa aggressiota, mutta Baltian maille he suostuivat antamaan takuita vain suoran hyökkäyksen sattuessa. Saksa sovelsi Neuvostoliiton luoteisilla alueilla kuitenkin välillistä aggressiota sekä poliittisia ja taloudellisia vaikutuskeinoja. Kesällä 1939 järjestettiin mm. Saksan maajoukkojen yleisesikuntapäällikön Halderin ja sotilastiedustelun johtajan amiraali Ganarin salaiset vierailut Suomeen ja Eestiin. Luonnollisesti Neuvostoliitto oli kiinnostunut Saksan välittömän ja välillisen aggressioon estämisestä luoteisilla rajoillaan. Neuvottelujen pitkittämiseksi ja vaikeuttamiseksi Englanti ja Ranska aloittivat pitkät väittelyt siitä, mitä pidetään välillisenä aggressiona. Myöhemmin pidetyissä Englannin ulkopoliittisen komitean istunnoissa ministerit John Simon ja Thomas Inskip kannattivat Seeds'n näkemystä, että paras veruke neuvottelujen katkaisemiseksi olisi kysymys välillisestä aggressiosta.

Tosiasiaa Englanti ja Ranska yrittivät pelästyttää Saksaa eivät pyrkineetkään sopimukseen. Strang itse totesi: "Me aiheutamme hankaluuden toisen jälkeen, josta syystä neuvostohallitus uskoo, että

emme pyrikään vakavasti sopimukseen." Englanti ja Ranska päättivät jatkaa vitkutteluaan.

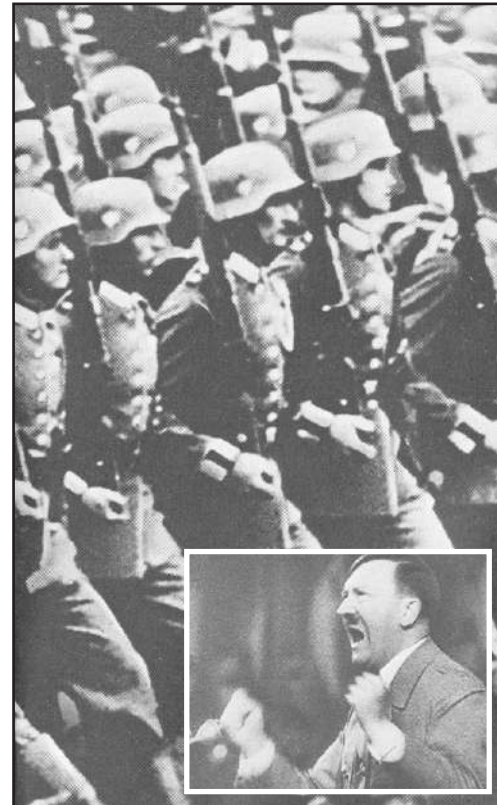
Englanti harkitsee neuvottelujen keskeyttämistä

Neuvostohallitus ponnisteli toisaan saadakseen aikaan Hitlerin vastaisen liiton. Halifax teki kuitenkin 4.7.1939 ulkopoliittisessa komiteassa esityksen että (1) keskeytetään kolmen vallan neuvottelut tai (2) pyritään vain rajoitettuun sopimukseen. Käsitteilyä jatkettiin 10.7.1939. Englannissa hallitus halusi torjua sotilaalliset neuvottelut. Ranskassa hallitus totesi 11.7.1939, että on mahdotonta hyväksyä Moskovan kanssa samanaikaisesti poliittinen ja sotilaallinen sopimus. Syyksi haettiin myös vaikeuksia, jotka syntyvät kun tulee sopia Puolan ja Romanian kanssa Puna-armeijan joukkoen läpikulusta näiden maiden alueiden kautta. Halifax lähetti Seeds'ille sähkeen, jonka mukaan tulee hylätä kaksi neuvostohallituksen keskeistä esitystä: (1) Esitys sotilaallisesta sopimuksesta ja (2) välillisen aggressioon määritelmä. Seeds esitti myös mielipiteen, että Englannille paras veruke neuvottelujen keskeyttämiseksi on kysymys välillisestä aggressiosta. Samaan aikaan neuvostohallitus informoi Neuvostoliiton Lontoon lähettimestä Ivan Maiskia toteamalla, että englantilais-ranskalainen osapuoli käyttää välillistä aggressiota koskevilla kysymyksillä kaikkia viekkauksia ja petkutuksia. Neuvostohallitus katsoo sotilaallisen puolen olevan erottamaton osa sotilaspoliittista sopimusta, jollainen käsiteltävä sopimusluonnos on. Siksi neuvostohallitus hylkää englantilais-ranskalaisen esityksen, jonka mukaan yhtenäinen sopimus tulee jakaa erikseen poliittiseksi- ja sotilaalliseksi sopimukseksi.

Chamberlainin hallitus ei ollut kuitenkaan pääsyt eteenpäin päätavoitteensa sopimuksessa Saksan kanssa. Siksi se päätti jatkaa Moskovan neuvotteluja. Englantilaiset suostuivat 23.7.-39 solmimaan poliittisen ja sotilaallisen osion samanaikaisesti ja vähän myöhemmin (25.7.) päätettiin myös aloittaa neuvottelut sotilaallisesta sopimuksesta

Juonittelut Hitlerin kanssa jatkuvat ja Puolasta kaavailaan uutta Müncheniä

Englanti ja Ranska pelasivat edelleen kaksinaamaista peliä. Moskovan neuvottelujen aikana he tunnustelivat edelleen mahdollisuutta sopia Hitlerin kanssa. Englantilaiset katsoivat painostaneensa Hitleriä tarpeeksi Moskovan neuvotteluilla, että voitaisiin uudelleen yrittää sopimista Saksan kanssa. Englannin Berliiniin lähettiläs Hederson sanoi, että "Englanti haluaa säilyttää mer-

Elokuussa 1939 oltiin sodan kynnyksellä. Diplomaattista työtä oli Neuvostoliiton toimesta käyty sodan ja hävityksen torjumiseksi kuusi vuotta ja Hitlerin tavoitteet tunnettiin. Siitä huolimatta nähtiin paremmaksi Saksan ja Japanin sota Neuvostoliitto vastaan. Kuvittelivatko kapitalistivallat Hitlerin mahdollisen voiton jälkeen maailman olevan parempi paikka ja sotien päättyvän siihen?

ten herruuden ja jättää Manner-Euroopan Saksalle". Hederson tiedotti 13.6.1939 Lontoon olevan valmis uusiin neuvotteluihin Saksan kanssa. Hederson vieraili 27.6.1939 Saksan ulkoministeriössä Weizsäckerin luona etsimässä Englannin ja Saksan uusille neuvotteluille lähtökohdita. Ranskan ulkoministeri Bonnet kannatti tätä tavoitetta. Ajatus oli toistaa "uusi München" nyt Puolan kustannuksella. Wilsonin ja saksalaisen virkamiestä Wohlthatin keskusteluissa Lontoossa 18.-21.7.1939 Wilson esitti olevan tärkeää, että aggressio ei laajene Itä-Eurooppaa laajemmaksi, eikä johda Saksan ja Englannin väliseen selkkaukseen. Näin Englanti jälleen viestitti, että ei vastusta Saksan hyökkäystä itään, jos Saksa puolestaan ei loukkaa brittiläisen imperiumin etuja. Wilson hahmotteli ohjelmaa Saksan ja Englannin laajalle yhteistyölle. Siinä Wilson esitti mm. yhteistä lausumaa, jossa ilmoitetaan, että Saksa ei puutu Britannian imperiumin asioihin eikä Englanti "Suur-Saksan" asioihin. Ja tarkistetaan siirtoma- ja mandaattialueita koskevat Versallisen sopimuksen kohdat. Kaikki nämä esitykset tarkoittivat Saksan aggressioon suuntaamista itään ja Englannin aseman säilyttämistä Länsi-Euroopassa.

Hyökkäys Puolaan vahvistui

Neuvostoliiton Pariisiin ja Lontoon lähetystöistä saapui Moskovaan koko ajan tietoja, joiden mukaan Chamberlain yrittää päästä eroon Puolalle keväällä antamistaan takuista. Samalla todettiin, että Moskovassa käytäviä neuvotteluja ei pidetä keinona Saksan aggressioon estämiseksi vaan keinona asemien parantamiseksi Saksan kanssa käytävissä neuvotteluissa. Juuri tästä syystä Englanti päätti Heinäkuussa 1939 aloittaa Sotilaalliset neuvottelut Moskovassa. Englannin edustajien ja Göringin tapaaminen järjes-

tettiin 7.8.1939 Bredstedtissä. Tänään tiedämme, että jo vuoden 1939 alussa Saksa oli tehnyt päätöksen hyökätä Puolaan ja sen jälkeen Ranskaan ja Englantiin. Päätös hyökätä Puolaan vahvistui Wohlthantien Lontoon keskustelujen jälkeen, joiden perusteella Hitler varmistui siitä, että selkkauksen aikana Englanti jää puolueettomaksi. Yhteydenpidolla Englannin kanssa Hitler halusi ainoastaan voittaa aikaa ja estää länsivaltoja ryhtymästä laajamittaisiin toimiin. Hitler totesi 12.8.1939 lähimmille miehilleen, että "olen tutustunut käytännössä näihin säällittäviin olentoihin, Daladier'iin ja Chamberlainiin Münchenissä. He ovat liian raukkoja hyökätäkseni, eivätkä mene saartoa pidemmälle." Englannin ja Ranskan poliitikasta Hitler teki johtopäätöksen, että Saksan hyökkäys Puolaan ei johda näiden taholta minkäänlaisiin vastatoimiin

Myös USA auttaa Hitleriä

Tässä tilanteessa USA piti parhaana ratkaisuna sota Neuvostoliiton ja Saksan- sekä Neuvostoliiton ja Japanin välillä. USA:n Lontoon lähettiläs Kennedy totesi kynnisestä, että on parempi jättää Puola oman onnensa varaan ja pakottaa se näin yhteistyöhön Hitlerin kanssa, mikä edesauttaisi Saksan hyökkäystä itään. USA:ssa tiedettiin Saksan valmistelevan hyökkäystä Puolaan ja sen jälkeen Ranskaan ja Englantiin. USA koki huolta näiden kyvystä kestää Hitlerin hyökkäystä. Jos näiden maiden puolustus luhistuisi, jäisi USA ilman liittolaisia Euroopassa Japania ja Saksaa vastaan, mikä voisi johtaa mm. Eurooppaan ja Aasiaan sijoitettujen pääomien menetykseen. Näin vaara uhkasi USA:ta itseään. Tämän johdosta USA valmisteli muutosta puolueettomuudesta koskevaan lainsäädäntöön. Valmisteltiin lakiesitys, jonka mukaan Englanti ja Ranska voivat ostaa USA:sta sotatarvikkeita, jotka tulee maksaa käteisellä ja kuljettaa ostajan laivastolla. Senaatin ulkoasiain valiokunnan puheenjohtaja Pittman esitti 20.3.1939 tämän esityksen kongressille. Yllättäen kongressin enemmistö 30.6.1939 päätti säilyttää puolueettomuuslain ennallaan, kun republikaanit ja osa demokraatteja vastusti lakiesitystä. Jopa presidentti Roosevelt huomautti tämän johdosta, että äänestyspäättös edistää sodan syttymistä. Saksassa, Japanissa ja Italiassa päätös puolestaan herätti suurta riemua. Tämän perusteella Saksa laskelmissaan jätti USA:n huomiotta arvioissaan tulevaa sota vastustavia voimia.

Puolan kohtalo sinetöitiin lopullisesti

Tarkkaan hitleriläisten varjelemasta sotasalaisuudesta huolimatta kaikkien Euroopan maiden hallituk-

Jatkuu sivulla 13

Tilanteen kiristyessä Euroopassa Japanilaisten 6. A tunkeutui Halhin-Gol-joella Mongolian alueelle. Neuvostoliitolle oli 1936 solmittu avunantosopimus Mongolian kanssa. Kesä-elo-kuussa 1939 neuvottelujen Saksan vastaisen kolmiliiton rakentamisesta ollessa kiivaimmillaan, Neuvostoliitto siirsi syrjäiselle alueelle kuorma- ja säiliöautoilla tarvittavan kaluston. Mongolialaisten ja Neuvostoliittolaisten yleishyökkäys Japanin 6.A:n joukkoja vastaan alkoi 20.8.1939. Japanin 6.A lyötiin lopullisesti 30.8.1939. Yritys muodostaa Hitlerin tueksi itäinen rintama torjuttin. Kuvassa neuvostojoukot etenevät Halhin-Gol-joella.

KUUBAN UUSI PRESIDENTTI

Raúl Castron toinen viisivuotiskausi Kuuban presidenttinä päättyi 19.4.2018. Maan parlamentti valitsi käytännössä yksimielisesti hänen seuraajakseen Miguel Díaz-Canel Bermúdezin. Villa Clarassa v. 1960 syntynyt uusi presidentti on toiminut aikaisemmin Kuuban varapresidenttinä v. 2013–2018 ja opetusministerinä v. 2009–2012. Hän tulee jatkamaan valtionpäämiehenä Fidel ja Raul Castron viitoittamalla tiellä kuubalaisen sosialismin kehitys- ja rakennustyösää. Hänellä on monipuolinen ammattikoulutus ja vankka työkokemus Kuuban kommunistisen puolueen (KKP) luottamustehtävissä. Hänet on kasvatettu vaihteittain – lisäämällä valtaa ja vastuuta – yhteiskunnan johtotehtäviin. Kuuban entinen presidentti Raul Castro jatkaa edelleen KKP:n ja maan armeijan johdossa.

Kuuban nykyinen presidentti Miguel Díaz-Canel Bermúdez, maan entinen presidentti Raul Castro Ruz ja Venezuelan bolivaarisen tasavallan presidentti Nicolás Maduro tapasivat ALBA-TPC-huippukokouksessa.

Taustatietoja

Miguel Díaz-Canel valmistui v. 1982 sähköinsinööriksi. Opintojensa päättämisen jälkeen hän suoritti asevelvollisuutensa ja pysyi armeijan leivissä v. 1985 asti. Armeijan aikana hän aloitti myös opettajan opinnot Marta Abreu -yliopistossa Las Villasissa. Hän toimi v. 1987 Kuuban kommunistisen nuorisoliiton pääsihteerinä. Hän työllistyi v. 1993 kommunistisen puolueen tehtäviin. Vuotta myöhemmin hänet valittiin Santa Claran alueen KKP:n pääsihteeriksi. Vuonna 2003 hän astui Holguinin provinssin pääsihteerin tehtäviin. Hän on työskennellyt v. 2003 KKP:n poliittisen toimikunnan jäsenenä. Vuonna 2009 hänet valittiin korkeakouluministeriksi ja v. 2012 hän yleni maan ministerineuvoston. Kuuban uutta presidenttiä kuvataan ahkeraksi ja vaatimattomaksi ihmiseksi, joka on omistautunut yhteiskunnan tuottamien julkisten palveluiden kehittämiseen ja parantamiseen.

Kuuban talous

Kuuba on tunnetusti yhteiskunnallisen ja taloudellisen sinnittelyn mestari. Virallisten lukujen mukaan Kuuban talous kasvoi v. 2017 1,6 %. Tämä ylitti odotukset, mutta ei riittänyt tarvittaviin parannuksiin. Raul Castro muistutti joulukuussa kasvuun

päästäneen oloissa, joita leimasivat rahoitusvaikeudet, polttoainepula, kolme vuotta jatkunut kuivuus sekä syyskuussa tuhoisa hurrikaani Irma. Myrsky tuhosi 179 000 kotia, mikä pahensi vain maan asuntopulaa. Jo ennen myrskyä 11,5 miljoonan asukkaan Kuubasta puuttui tilastojen mukaan 883 050 asuntoa.

Kuubalainen sosiologi Reina Fleitas odottaa muutoksia, "jotka auttavat rakentamaan tuottavan

Miguel Díaz-Canel Bermúdez vieraillee Las Tunasin kokeellisella laidun- ja rehuasemalla 1. marraskuuta 2013.

talousmallin ja lisäämään sosiaalista tasa-arvoa". Talouden hallittu vapauttaminen, asteittainen luopuminen kahden valuutan järjestelmästä sekä kansalaisten elämänlaadun ja tulojen koheneminen ovat yhteiskuntatieteilijä Ovidio D'Angelon toiveilla.

Kuuba kaipaa kipeästi ulkomaisia investointeja. Se laskee talousongelmiensa voittamisen edellyttävän 6 % talouskasvua. Tämä ei onnistu ilman kahden miljardin euron vuotuista pääomaruisketta. Sijoittajia kuitenkin pidättelee USA:n taloussaarron ohella myös saaren oma byrokraattisuus. Vuoden 2018 alussa voimaan astuneet uudistukset helpottavat ulkomailla asuvien passittomien kuubalaisten käyntejä kotimaassaan. Paluu Kuubaan sallitaan myös osalle laittomasti maasta lähteneille. (Lähde: IPS/Cuba Sí)

Kuuban perustuslakia uudistetaan

Yle uutisoi 3.6.2018 Kuuban kansalliskokouksen päättäneen muodostaa komission, jonka tarkoituksena on muokata ja päivittää maan perustuslakia. Uudistamisesta vastaavan komission puheenjohtajana toimii entinen presidentti Raul Castro. Mukana on myös noin 30 muuta henkilöä ja maan nykyinen presidentti Miguel Díaz-Canel. Kuuban tasavalta aikoo pysyä jatkossakin Kuuban kommunistisen puolueen hallitsemana sosialistisena maana, mutta se haluaa päivittää perustuslakiaan nykypäivään sopivaksi.

Yleisesti arvioidaan, että maassa rajoitettaisiin presidentin virkakausi kahteen viiden vuoden mittaiseen jaksoon. Presidentin virkaan tulisi myös ikäraja. Perustuslakiin odotetaan tulevan myös höllennyksiä pienyritysten toimintaan sekä yksityisomistukseen.

Kestävän kehityksen sosialismia

Presidentti Miguel Díaz-Canel totesi 8.5.2018 ECLAC:in yleiskokouksen avajaisissa Havannassa: "Minä toistan Kuuban olevan voimakkaasti sitoutunut Latinalaisen

Amerikan ja Karibian talouskomissioon (ECLAC), Latinalaisen Amerikan ja Karibian yhdentymiseen sekä sen kansakuntien veljeyteen ja solidaarisuuteen." Presidentti painotti, että "Kuuban talousvaikeuksista huolimatta, erityisesti USA:n 60 vuotta kestäneestä taloussaarrasta huolimatta, me jatkamme keskittymistä niihin kehitystarpeisiin, joiden tarkoituksena on säilyttää, parantaa ja syventää saavutettuja yhteiskunnallisia saavutuksia Kuubassa. Pyrimme kehittämään oman kansallisen taloudellisen ja sosiaalisen kehityssuunnitelmamme aina v. 2030 asti. Sen strategiset linjat liittyvät kestävän kehityksen tavoitteisiin osana prosessia, jolla päivitetään v. 2011 aloitettu maamme taloudellinen ja yhteiskunnallinen malli."

Miguel Díaz-Canel Bermúdez puhui CELACin ensimmäisessä kokouksessa vuonna 2013.

Kuuban merkitys Venezuelalle

Kuuban esimerkin, kokemuksen ja tietämyksen hyödyntämisellä on ollut suuri merkitys bolivaarisessa vallankumouksessa. Kuuban ja Venezuelan väliset suhteet ovat olleet olennainen osa Venezuelan vallankumousta. Castron ja Chávezin v. 1994 alkanut läheinen ystävyys on ollut hyvin tärkeää tälle prosessille. Useita hallinnollisia ongelmia on ratkaistu korkeimmalla tasolla. Rakentaessaan sosialismia maa tarvitsee muiden valtioiden kokemusta. Lukuaito-, terveys-, asunto- yms. kampanjat syntyivät kuubalaisten aloitteesta, koska venezuelalaiset itse eivät ymmärtäneet niiden tärkeyttä.

Venezuelan bolivaarisen tasavallan suurlähettiläs Zulay Prieto totesi 3.12.2016 Helsingissä muistopuheessaan Fidel Castrolle: "Fidel, Venezuelan kansan läheinen ystävä, oli rinnallamme oman vallankumouksemme historian vaikeimpina hetkinä: kevään 2002 vallankaappausyrityksessä, öljysabotaaissa ja v. 2003 taloussodassa sekä George W. Bushin hallinnon järjestämän syrjäytysyrityksen ja komentaja Chávezin murhayritysten aikana. Ilman Kuuban vallankumouksen tukea ja ilman sen antamaa esimerkkiä taistelusta tai sen osoittamaa ääretöntä solidaarisuutta meidän uuden vallankumouksemme tie olisi ollut vaikeampi."

Matti Laitinen

Lähteet: KU, Yle, Prensa Latina, NYT, IPS, Cuba Sí kevät/2018, venezuelanalysis ja ML:n omat artikkelit.

Sota kypsyy kapitalistisen maailman sisällä Molotov-Ribbentrop-sopimuksen tausta (osa 7)

Jatkoa sivulta 12

set tiesivät kesällä 1939 Saksan valmistelevan hyökkäystä Puolaan. Tämä oli myös Puolan hallituksen tiedossa. Useaan kertaan Neuvostoliitto esitti Puolalle yhteistyötä ja apua Saksan hyökkäyksen torjumiseksi. Neuvostoliiton varuuskoministeri V.P.Potemkin esitti 10.5.1939 keskustelussaan Puolan ulkoministerin Josef Beck'n kanssa, että Neuvostoliitto ei kieltäydy auttamasta Puolaa, jos tämä sitä haluaa. Puolan hallitsevat piirit pelkäsivät kuitenkin enemmän sitä, että yhteistyö Moskovan kanssa voimistaa kansan keskuudessa vasemmistolaisia näkemyksiä, kuin sitä että Hitler valtaa Puolan. Näin oli siitkin huolimatta, että

Puolan hallitus tiesi Saksan keskittävän joukkojaan maiden väliselle rajalle. Tiedossa oli myös, että lupausensa vastaisesti Englanti ja Ranska eivät tule auttamaan Puolaa Saksan hyökkäystä vastaan. Puolan varuuskoministeri Arciszewski mm. ilmoitti toukokuussa Saksan Varsovan lähettiläälle Moltkelle Beck'n olevan valmis sopimaan Saksan kanssa, jos löydetään muoto, joka ei näytä antautumiselta. Tässä vaiheessa Saksa ei ollut enää ollenkaan halukas sopimaan Puolan kanssa.

Kolmen vallan sotilaalliset neuvottelut alkoivat nihkeästi

Elokuussa 1939 tiedettiin, että sota on ovella. Saksa oli toimeenpannut

liikekannallepanon. Neuvostoliitto sai 7.8.1939 mm. Varsovan lähetystön virkailijoilta tiedon, että Saksa saa 15.-20.8. päätökseen sotamateriaalin keskittämisen Puolan rajalle ja sotatoimet voivat alkaa 25.8.1939 jälkeen milloin tahansa. Englannin hallitus hyväksyi lopulta 25.7.-39 esityksen Neuvostoliiton, Ranskan ja Englannin sotilasedustajien neuvottelujen aloittamisesta. Tämä ei kuitenkaan merkinnyt Chamberlainin pyrkivän nyt sopimukseen Neuvostoliiton kanssa, vaan Englanti pyrki edelleen sopimukseen Saksan kanssa. Englannissa herätti toiveita myös se, että Saksa näytti etenevän itään, mikä antoi heille aiheen olettaa Saksan ja Puolan selkkauksen kasvavan Neuvostoliiton ja Saksan välisek-

sä sodaksi. Neuvostohallituksen sai varuilleen se, että Englannin sotilasedustajilta kului 17 päivää saapua Moskovaan. Neuvottelut pääsivät alkamaan 12.8.1939. Toinen varoitettava seikka oli, että Englannin valtuuskuntaa johti amiraali Drax, jolla ei ollut minkäänlaisia valtuuksia tehdä ratkaisuja paikan päällä. Asemaltaan vastaava oli Ranskan valtuuskunnan johtaja Ranskan korkeimman sotaneuvoston jäsen kenraali Doumenc. Moskovan sotilaallisiin neuvotteluihin Ranska ja Englanti laittoivat edustajat, joilla oli hyvin rajoitetut ohjeet ja valtuudet. Neuvottelujen alkaessa neuvosto-osapuoli ei näitä ohjeita tuntenut, mutta ne selvisivät myöhemmin. Englannin valtuutettujen ohjeisiin sisältyi määräys, että ei saanut tehdä minkäänlaisia sopimuksia, jotka sitovat Englannin kädet ja että tulee neuvotella hyvin hitaasti. Samanlaisen ohjeen

sai Seeds poliittisten neuvottelujen osalta. Seeds totesikin 13.8. viestissään Lontooseen: "Käsitykseni mukaan neuvottelut herättävät venäläisissä vielä kerran epäilyksiä, ettemme ole vakavissamme ja emme halua solmia konkreettista ja selvää sopimusta."

Heikki Männikkö

Lähdekirjallisuus:
Marsalkka Žukovin muistelmat: WSOY, Porvoo 1970
Grigori Deborin: 30 vuotta suuresta voitosta, Edistys 1975
Ivan Maiski: Kuka auttoi Hitleriä, Edistys Moskova-Petroskoi
Vilnis Sipols, Mihail Harlamov: Toisen maailmansodan aattona, Novosti (APN) Moskova
Pekka Visuri: Saksan kenraali Suomen päämajassa, Docendo Oy 2017
A.J.P.Taylor: Toisen maailmansodan synty, Kirjayhtymä 1962

Edessä odottavat vaaran vuodet

Kautta maailman sivu Marxia ja Engelsiä on syytetty milloin mistäkin. Ehkä muuta useammin heitä on syytetty sosialismin teoriasta. Syyte on kuitenkin perätön. Ilmeisesti se kumpuaa siitä, että he tutkimustensa perusteella nostivat sosialismin utopiasta tieteen si. He osoittivat, että kapitalismi ei ole ikuinen. Sitä seuraa sosialismi.

Tutkiessaan menneiden vuosisatojen yhteiskuntien historiaa ja filosofiaa he havaitsivat, että ihmiskuntaa on aina alkuyhteisöstä saakka ohjannut ja ihmisistä riippumatta tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden kehitys. Tuotantovoimat on ihmisen kyky ja taito tuottaa ihmisten tarpeita tyydyttäviä hyödykkeitä, tavaroita ja palveluita. Tuotantovoimat ovat yhteiskunnan perusta.

Tuotantosuhteet ovat ihmisten välisiä suhteita tuotannossa. Tuotantosuhteet ovat yhteiskunnan päällisrakenteita, jotka ohjaa paitsi tuotantovoimien myös koko yhteiskunnan kehitystä. Aina kun tuotantosuhteet ovat muuttuneet tuotantovoimien kehityksen esteeksi, tuotantosuhteet on muutettu. Tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden ykseydestä johtuen aikojen alusta yhteiskunnallisina järjestelminä ovat peräkkäin olleet kehitysasteen mukaan (1) matriarkaalinen (2) patriarkaalinen (3) orjanomistus (4) feodalismi ja (5) kapitalismi.

Kapitalismi kärjistää luokkaristiriitoja

Tähänastisen ihmiskunnan historian erääksi alkamisen ajankohdaksi voitaisiin arvioida se, kun nykyihmisen esi-isät hajaantuivat alkudistaan Afrikasta joitain satoja tuhansia vuosia sitten eri mantereille. Kun kapitalismin kehitys alkoi jossain 1400-luvun jälkipuoliskolla, niin sen ikä näyttää jäävän varsin lyhyeksi, vaikka tuotantovoimat ovat kasvaneet uskomattomiin mittoihin. Työn tuottavuus on kasvanut hurjaa vauhtia ja aina tuotantoa nopeammin. Siksi niin sanotuissa normaalioloissa työhön tarvitaan jatkuvasti vähemmän työntekijä. Kehitys on johtanut työttömyyden ja suhteellisen liikaväestön jatkuvaan kasvuun.

Kapitalismi herättää työssäkäyvässä väestössä kasvavaa pelkoa työttömyydestä, syrjäytymisestä. Tästä seuraa, että yhteiskuntarauha vääjäämättä häiriintyy ja luokkaristiriita kärjistyy ja lopulta se muuttuu sietämättömäksi.

tömäksi. Kun yhteiskunta muuttuu näköalattomaksi, tuloksena on vaihtoehdon etsiminen. Tuloksena on, että kapitalistien vapaamatkustus on tullut tiensä päähän. Vaihtoehtona on finanssi- ja tuotannon pääomien kapitalistisen yksityisomistuksen lakkauttaminen.

Kapitalismi kaatuu vääjäämättä

On ilmiselvää, että siitä tulee väkivaltainen, sillä kapitalistit eivät luovu omistuksestaan hyvän hyvyttään. Muutos tapahtuu joka tapauksessa. Se vaatii suuren poliittisen mullistuksen. Talouden uudelleenjärjestely voi tapahtua (1) parlamentissa tai (2) järjestäytyneesti kansanliikkeiden toiminnan kautta tai sitten se tapahtuu (3) spontaanisti, kun kansanraivo on kasvanut yli äyräidensä.

Parlamentaarinen vaihtoehto on epätodennäköinen, kun kapitalistit omistavat ja hallitsevat kaiken. Siksi ilmeisimmät vaihtoehdot ovat ulkoparlamentaariset vallankumoukselliset kansanliikkeet. Kun Suomessa, sen enempää kuin muuallakaan, ei ole tietoisista vallankumouksellista (kommunistista) liikettä, järjestäytyneen vallankumous näyttää epätodennäköiseltä. Siksi vaihtoehdoksi jää spontaani liike, josta kapitalistien käyttämän väkivallan vuoksi voi tulla verinen ja äärimmäisen raskas.

Todennäköisesti muutos käynnistyy Yhdysvalloista, jossa kapitalistien hallitsemistavat ovat jo nyt koetuksella. Samalla hallittujen levottomuus näyttää monista syistä koko ajan kasvavan. Tosin voi olla niinkin, että Euroopan lähihistoria on poliittisesti tietoisempi ja vallankumouksellisten muutosten vyöry alkaa Ranskasta tai Italiasta. Saksalakin on vankka poliittinen historia ajalta ennen Hitlerin valtaannousua, mutta myös sotien jälkeen.

Vallankumous edellyttää kansalta aktiivista roolia

Kapitalismin lakkauttaminen vaatii

jatkuvasti kasvavaa kansanjoukkoa, joka pystyy ottamaan haltuunsa tiedonvälityksen, julkiset ja yksityiset hallintorakennukset, sekä rahalaitokset, liikenteen, kaupan ja tuotantolaitokset. Kaiken tämän rinnalla ehkä suurimman ongelman muodostaa se, miten toteutetaan kapitalistien hallitseman väkivaltakoneiston riisuminen aseista. Se on kova paikka, joka suuresti riippuu siitä kuinka suuri osa poliiseista ja sotilaisista asettuu valankumouksen puolelle.

Lienee sanomattakin selvää, että kapitalistien vastarinta ei häviä kerralla vaan jatkuu – ehkä pitkään. Kaikissa tapauksissa vallankumouksen toteuttaminen riippuu suuresti, ellei ratkaisevasti, ympäröivän maailman muutoksista. Siksi Marx ja Engels esittivät vaatimuksen – kaikkien maiden proletarit liittykää yhteen!

Kapitalismin lakkauttaminen alkaa, kun luokkien välinen sovittamatonta ristiriitaa kärjistyy siihen pisteeseen, että kansat lähtevät liikkeelle poistaakseen ristiriidan. Sitä koska se tapahtuu, on täysin mahdotonta ennustaa. Mutta maailman talous on siinä tilassa, että muutoksen tuulet voimistuvat. Koska ne muuttuvat myrskyksi, se jää nähtäväksi.

Jos tuotannon/tuottavuuden/työllisyyden/työttömyyden kehityksestä voi jotain päätellä, niin 2050–70 tarjolla olevista työtunneista paljon yli puolet ja siten myös palkoista jää saamatta. Kun siihen mennessä eläkkeet (mm. vähien työkuukausien vuoksi) ja sosiaaliturva ovat lähes olemattomat, niin viimeistään 30–50 vuoden kuluttua kapitalismi elää todellisia vaaran vuosia. Näin Suomen näkökulmasta, mutta tilanne Euroopassa on tietävästi pahempi. Lähtökohtien ja ulkomaisten tulo- ja velkalähteiden ilmeisen kuivumisen vuoksi Yhdysvalloissa tilanne pahenee nopeammin. Yleiset ennusmerkit ovat synkkiä, joten nähtäväksi jää kuinka maailma muuttuu.

Kapitalismia seuraa sosialismi

Kapitalismia seuraa jo ennen Marxia ja Engelsiä nimen saanut sosialismi. Heillä ei kuitenkaan ollut selkeää määrittelmää siitä, miten on toimit-

Keski-Venäjällä Don-joen varrella n. 35 km Voronezhista lounaaseen sijaitsee Kostenki eli "Luukylä". Siellä sijaitsee arkeologinen museo. Manerijään raja kulki 45000 vuotta sitten Moskovan luoteispuolitse ja Prahan pohjoispuolitse Tanskan Pohjanmeren rannikkoa pitkin osin Britannian alueelle. Jäästä vapaalla alueella eli sukupuuttoon kuolleita mammutteja, nautaeläimiä ym. Näiden vanavedessä eli jääkauden ihmisiä pienissä ryhmissä eri puolilla Eurooppaa. Yksi asutus oli Kostenkin alueella (kuva). Nämä "Cro magnonin ihmiset" olivat myös "homo sapiens- ihmisiä". He metsästivät jään reuna-alueilla silloisia eläimiä. Isojen eläinten luista ja syöksyhampaista he valmistivat asumustensa "perustukset" ja tukirakenteet, jotka päällystettiin eläinten nahoilla. Alueella sijaitsee valtion arkeologinen museo, jossa on esiin kaivettuna silloisen asumuksen "pohja", joka oli kaivettu esiin, mutta jätetty näkyviin alkuperäisessä muodossaan. Esineistöä ja vainajista tehdyt tutkimukset osoittavat yhteiskuntakehityksen olleen hyvin pitkällä. Ihmisillä oli selkeä alkuyhteiskunnallinen yhteiskuntarakenne. Käsitöitä oli pitkällä, tunnettiin taidetta, musiikkia ja oli muotoutunut käsitys ympäröivän maailman "rakenteesta". Ihmisen kohdalla yhteiskuntakehitys oli syrjäyttänyt biologisen evoluution. Yhteiskuntasuhteissa toteutui selkeästi tuotantovoimien ja tuotantosuhteiden vastavuuden laki. (KÄ/toim)

tava finanssi- ja tuotantopääomien lakkauttamisen jälkeen. Lienee itsestään selvää, että he ymmärsivät, että kapitalismin lopettavat sukupolvet itse päättävät, kuinka tulevaisuus järjestetään. Neuvostoliitossa vallankumouksen jälkeen oli erilaisia näkemyksiä kuinka on edettävä. Suunnitelmatalous voitti.

Sen ansiosta alikehittyneestä maataloudesta ja toisesta maailmansodasta huolimatta 25 vuodessa Neuvostoliitto kasvoi kaikilla mittareilla mitattuna maailmanmahdiksi. Nopeudessaan vastaavaa kehitystä ihmiskunnan historia ei ole nähnyt. Oli miten tahansa kapitalismin jälkeinen aika alkaa sosialismilla. Siinä kaikki menee uusiksi niin, että uuden yhteiskunnan rakentamiseen osallistuu jokainen ja saa työnsä mukaan.

Sosialismista kommunismiin

Sosialismin kausi vaatii monien sukupolvien ajan. Sinä aikana luokkien olemassaolo lopullisesti häviää. Tosin sekin riippuu ympäröivän maail-

man muutoksista ja olosuhteista. Joka tapauksessa, kun ajatellaan kaikissa maissa sosialismista on tullut vallitseva, valtiot kuolevat pois. Siinä vaiheessa myös sosialismi kuoleentuu ja muuttuu kommunismiksi, jossa jokainen osallistuu kykyjensä mukaan ja saa tarpeidensa mukaan.

Marx ja Engels nostivat tutkimustensa perusteella sosialismin utopiasta tieteen si. Marx löysi tutkimuksillaan kapitalismia ohjaavan ihmisen tahdosta riippumattoman arvolain. Sen ytimenä on kapitalistien välinen kilpailu, jonka seurauksena työn tuottavuus kasvaa aina tuotantoa nopeammin ja työtunteja, työvoimaa tarvitaan koko ajan vähemmän. Kun sen vuoksi työttömyys koko ajan lisääntyy, kasvaa myös syrjäytyneiden määrä, suhteellinen liikaväestö. Sitä kapitalismi ei kestä loputtomasti. Marx ja Engels osoittivat, että ainoa ratkaisu, ja sekin on ihmisestä riippumaton, on siirtyminen uuteen järjestelmään – sosialismiin.

Kai Kontturi

Toimenpiteet kommuunien kehittämiseksi Venezuelassa

Jatkoa sivulta 11

Epäilemättä kommuunien perustaminen on ollut kokeilu, joka on mahdollistanut kansavallan kokemusten moninkertaistumisen eri puolilla maata. Kansavallan maantieteellisen moninkertaistumisen myötä voimme lisätä sellaisen politiikan levittämistä, joka mahdollistaa vallankäytön uuden geometrian rakentamisen.

Meidän on suojeltava oikeudellisia saavutuksiamme, otettava oppia niiden toteuttamisesta ja arvioitava niitä, jotta voimme osallistua osavaltioiden hallitukseen ja kansalliseen perustuslakia säätävään kokoukseen (ANC) ja jotta tärkeimmät periaatteet saataisiin kirjattua uuteen perustuslakiehdotukseen. Uuden perustuslain pitäisi sisältää nämä asiat, koska ne ovat avain bolivariseen sosialismiin.

Kommuuni on välttämätön osa venezuelalaisessa sosialismissa. Se on osa kudelmaa, jota Chávez ehdotti tämän hankkeen loppuunsaattamiseksi. Ei ole satt-

maa, että se on niin näkyvästi esillä Chávezin viimeiseksi jääneessä ideologisessa "Isku ruoriin"-puheessa. Hänen näkemyksensä mukaan alueellisella tasolla sosialismi syntyy kommuunissa. Se on kansallisten poliitikkojen ja kansavallan järjestelmän koordinoinnin perusyksikkö, jonka toiminta perustuu periaatteeseen "kaikki valta kansalle".

Kommuuniaktivisti Gerardo Rojasin selvityksen mukaan: "Meidän on koottava yhteen mahdollisimman paljon. Kansavallan laeissa tämä tarkoittaa poliittisen koordinaation kerroksien lisäämistä naapuriyhteisöjen itsehallinnossa tai muuntamalla yhteisöneuvostot kommuuneiksi ja kommuunit yhteisökaupungeiksi. Meidän on harjoitettava mahdollisimman paljon eri ryhmien välistä poliittista yhteistyötä, kunnissa, sosiaalisissa liikkeissä, työläisten keskuudessa, eri ammattialojen parissa ja maan eri alueiden välillä. Tämä luo dynamiikan, joka voi terävöittää poliittista identiteettiämme, joka pystyy asettamaan kohteiksi ne keskeiset

kohdat, jotka Chávez esitteli julkisesti sosialismin rakentamiseksi Venezuelassa."

"Lyhyesti sanottuna tehtävämme on määritellä yhteisöllisyyden käsite poliittisin termein, määritellä yhteisöllinen liike sen laajassa merkityksessä sekä lisätä sen autonomiaa ja sen yhteennivoutumista ja jäseneltyä kyvykkyyttä. Vain silloin voimme edistää poliittisen yhteisvastuun harjoittamista, joka voi luoda olosuhteet kansavallaisen yhteiskuntajärjestelmän perustamiseksi. Sieltä löydämme sosialismia, sieltä löydämme bolivarisen hallituksen ja vallankumouksen, jotka Chávez velvoitti meidät rakentamaan."

**Matti Laitinen
Hands Off Venezuela - Finland**

Lähteet: Gerardo Rojasin heinäkuussa 2018 Venezuelanalyytiikkä sivuilla julkaisema juttu: "Six achievements of the communes that we must defend and develop" sekä Matti Laitisen v. 2001-2018 kirjoittamat Venezuela-artikkelit.

"Viiden päivän sodasta 10 vuotta"

Venäjän ja Georgian välillä käytiin tasan 10 vuotta sitten ns. "viiden päivän sota". Silloin Georgian joukot Pekingin olympiakisojen avajaispäivänä hyökkäsivät Tshinvaliin Etelä-Ossetian pääkaupunkiin.

Georgian joukot valtasivat osan pääkaupunkia ja surmasivat useita siellä tehtävänsä suorittaneita venäläisiä rauhanturvaajia. Silloin länsimaiden ensimmäinen reaktio oli leimata Venäjä hyökkääjäksi. Tämä ei kuitenkaan onnistunut ilmiselvien tosiasioiden vuoksi. Myös YK:n oli raportissaan myönnettävä Georgian olleen hyökkääjä.

Kun Georgiasta aikoinaan tuli sosialistinen neuvostotasavalta, silloin myös Etelä-Ossetia ja Abhasia liitettiin autonomisina alueina Georgiaan. Neuvostoliiton hajottua nämä maat eivät halunneet kuulua Georgiaan. Etelä-Ossetia julistautui itsenäiseksi 28.11.1991. Venäläiset rauhanturvaajat tulivat sinne 1990-luvulla, kun Geor-

gia hyökkäsi Etelä-Ossetiaan.

Saakashviliin tultua Georgian johtoon, alkoi hän välittömästi etsiä sotilaallista ratkaisua Etelä-Ossetian kysymykseen. Georgia alkoi käydä neuvotteluja Nato-jäsenyydestä ja oletti Naton tukevan hyökkäystä Etelä-Ossetiaan.

Tällä hetkellä Etelä-Ossetia ja Abhasia ovat itsenäisiä valtioita, jotka mm. Venäjä, Nicaragua, Venezuela, Nauru ja Syyria ovat tunnustaneet. Saakashviliä vastaan esiintyi Georgiassa laajoja mielenosoituksia. Vuoden 2012 vaaleissa hän ei uskaltanut asettua enää ehdolle. Hänestä tuli Ukrainan kansalainen v. 2015 ja Ukrainan presidentti valitsi hänet Odessan alueen kuvernööriksi, josta virasta hänet erotettiin v. 2016.

Media vihjailee edelleen Venäjän valmistelleen "Krimin valtauksen" provosoimalla "viiden päivän sota". Abhasian ja Etelä-Ossetian tapahtumista Kansan ääni kirjoitti numeroissaan 4/2008 ja 1/2017. (KÄ/toimitus)

TYÖVÄENLIIKKEEN TALOUDELLINEN RAPPIO

Suomalainen työväenliike sai alkunsa runsas sata vuotta sitten. Kansa oli köyhää ja rahaa ei löytynyt liikkeen tarpeisiin. Tehtiin suunnattomat määrät talkoita ja hankittiin varoja, rakennettiin työväentaloja. Finlaysonin työläisten aloittamana luotiin osuuskaupallike. Vuosien mittaan jäsenistön aktiivisuus ja talkootyö loivat taloudellisen pohjan työväenpuolueille samalla, kun parannettiin työväenluokan taloudellista asemaa. Sodan jälkeen julkiseen toimintaan nousut SKP ja edistysellisten voimien yhteistyöjärjestö SKDL toimivat pari vuosikymmentä nimenomaan jäsenistön tuen varassa.

Puoluetuki

Pari sopimusta tehtiin 1960-luvun lopulla ja vuosien aikana ne ovat korruptoineet työväenliikkeen talouden. Luotiin puoluetukijärjestelmä, jolla veronmaksajien rahoitusta suunnattiin puolueiden tukemiseen. Työväenpuolueissa, myös SKDL:ssä, perusteltiin niiden tukemista sillä, että porvarit tukevat omia puolueitaan. Niin se tietysti oli, mutta nykyisin puoluetuki menee oikeiston puolueille tämän tuen lisäksi. Erityisesti työväenpuolueissa johtajat vapautuivat jäsenistön riippuvuudesta. Voimakkaasti on suuntauduttu ”toimintaan”, jossa ei tarvita talkootyötä.

Toisessa sopimuksessa työnantaja sitoutui perimään ammattiliittojen jäsenmaksut. Tässä ammattiliittojohtajat pääsivät tilanteeseen, jossa ei tarvita työpaikoilla ryhmävastavia eikä jäsenmaksujen kantajia. Ammattiliittoihin on tullut jäseniä runsaasti, mutta viime vuosikymmeninä on unohtettu liittojen olevan osa luokkataistelua samaan aikaan, kun työnantajaliitot ovat ottaneet johtavan roolin työmarkkinoilla.

Kaupankäyntiä

Työväenjärjestöjen taloudellinen toiminta on ottanut esimerkkejä kapitalistisesta talousjärjestelmä-

tä. Tavoitteena ei suinkaan ole enää selkeästi toimia työväenluokan etujen ajajana.

Ensimmäiset suuret hullutellut toteutuivat 1980-luvun kasinotalouden aikana. SKP:n talousjohto vaihtui ja tilalle valittiin henkilöitä, jotka uskoivat rahaa tulevan talousmiestä leikkimällä. Tehtiin mitä ihmeellisempiä kauppvoja, ja ainakin kaksi lähinnä huijareiksi tulkittavaa tyyppiä toimi konsultteina. He lienevät ainoat, jotka saivat taloudellista etua. Käytännössä SKP joutui konkurssitilaan ennen kuin se puolueen aatteettoman johdon toimesta lopetettiin. Mm. työväen suurimman talkootyön tulos Helsingin Kulttuuritalo menetettiin niissä järjestelyissä. Koko kasinotalous oli tyhjän päällä heiluva järjestely, jossa myös lähes kaikki suurimmat pankit joutuivat kovaan kouluun.

Työväen yritykset

Vakuutusyhtiö Kansa, Suomen Työväen Säästöpankki ja Osuuspankki Yhteistuki ajautuivat konkurssiin. Osuuskauppa Tradeka oli suurissa vaikeuksissa, ja sen seurauksena se oli pitkään velkasaneerausessa. Surkeinta oli, että kaupan työläiset, joiden säästöjä oli pankin henkilökuntakassassa, kokivat merkittäviä menetyksiä.

Osuuskauppa Tradeka oli perustettu muutamaa vuotta ai-

kaisemmin liittämällä alueosuuskaupat yhteen yhtymään. Ainoastaan Helsingin Elanto jäi sen ulkopuolelle. Elanto sitten on luku erikseen. Rakennuskunta Haka meni samassa myllerryksessä. Siinä ilmeisesti konkurssin aiheutti sama usko, joka oli iskenyt koko työväenliikkeeseen eli usko kapitalismin ikuisesta nousukaudesta.

SKP lopetettiin kolmisenkymmentä vuotta sitten. Lopettamiskokous oli minulle ja monelle muulle kommunistille surujuhla, mutta kokouksen enemmistö näytti kyllä iloiselta ja tyytyväiseltä. Myöhemmin puolue elvytettiin ja sille löytyi varoja, joihin ei vanhalla SKP:llä ollut jakoa.

Kuluneet vuodet ovat olleet surullisia. Puolueen toimintaa politiikan saralla ei ole osattu käynnistää. Sama koskee myös talouden hoitoa. Kuten sanottu alkuun oli varoja, ne on lähes kokonaan tuhlatu, eikä uuden hankkimista ole osattu käynnistää.

Tradeka

Parhaillaan ollaan tilanteessa, jossa unohtetaan kaikki aikaisemmin opittu. Liikkeen sisällä on korruptio lisääntynyt ja taloudellista valtaa siirretään hiljalleen muutaman ihmisen käsiin. Pahinta on, että näitä tyyppisiä pidetään asiantuntijoina. Ulkoa tarkastellen ollaan hyvää vauhtia menossa samaan tilanteeseen kuin kasinotalouden jälkeen.

Tradeka-yhtymä pelastui uskollisen henkilökunnan ponnistelun avulla. Kymmenkunta vuotta sitten olin Tradekan edustajiston jäsenenä. Eräänä aamuna sai lehdestä lukea, että yhtymä oli myymässä Euromarketit, Valin-

tatalot ja Siwat. Seuraavassa edustajiston kokouksessa tein kommunistien kolmen hengen edustajiston nimissä esityksen, että edustajisto ottaisi asian käsittelynsä. Puheenjohtaja ilmoitti, että asia on hallituksen päätettävissä. Asiasta ei sallittu keskustelua. Sellaista oli demokratia.

Äskettäin julkistettiin tieto, että Tradekan laaja hotellitoiminta Restel on myyty. Näin ollen edistysmielinen osuustoiminta on käytännössä lopetettu. Miten näin hankittuja pääomia käytetään, on sitten eri asia, kai niillä harjoitetaan jonkinlaista sijoitustoimintaa. Tradekan viimeisin tilinpäätös näyttää 60 miljoonan voittoa!!!!!! Todenmäköisesti pääomat sijoitetaan rahastoihin tai Tradekan Säästöön. Se merkitsee, että työläisten toiminnalla syntynyt pääoma toimii puhtaasti kapitalistisin periaattein. Jäsenistön valtaa vanhaan tapaan ei ole eikä liikkeen johto siitä ole vuosien välitännyt.

VVO

Johtaviin vuokratyöyhtymiin kuuluva Valtakunnallinen vuokratyöosuuskauppa (VVO) oli ammattiliittojen perustama vuokratyöyhtymä, jonka tehtävänä oli toteuttaa edullisia vuokratyöväen palveluita kansalaisille. Tämä tapahtui aravan ehtojen mukaisesti. Osuuskauppa toiminta on myöhemmin yhtiöitetty, ja siihen on tullut osakkaiksi eläke- ja vakuutusyhtiöt Ilmarinen ja Varma sekä myös Tradeka pienellä osuudella. Joitakin aikoja sitten VVO-yhtymä myi kaikki valtion rahoittamat ja myynti- ja luovutusrajoitusten alaiset kiinteistöt. Kauppahinta oli yli 100 miljoonaa. Nämä rahat jaettiin osakkeille ylimääräisinä osinkoina. Nämä varat olivat kertyneet vuokratyöyhtiöiden ylisuurista vuokrista.

Yhtymän johto on ilmeises-

ti lapinkävijöitä. Johto käy näin keväällä Tenojoella lohja onkimassa, koska yhtymän uudeksi nimeksi annettiin Kojamo Oy. Kuten tunnettua kojamo on suuri koukkuleukainen uroslohi. Ei voi kuin todeta, että melkoisia koukkuleukoja nämä tyyppit, jotka nyt ovat johtamassa yhtiön pörssiin. Jotenkin vain tuntuu, että vauhtisokeus on jälleen saanut valtaa työväenliikkeessä. Uskotaan taivaasta satavan mannaa.

Yhtiön toimitusjohtaja kertoi telkkarissa, että uudisrakentamiseen on sijoitettu muutamassa vuodessa 1500 miljoonaa, ja lähitavoitteena on lisätä investointeja 1000 miljoonaa. Päättä tarkastellen huikaus juttu, ellei tietäisi maahan syntyvästä asuntokuplasta. Tällainen asuntokupla aloitti 2008 USA:ssa rahoituskriisin, joka siellä kaatoi suuria pankkeja. On tietysti kiva ottaa lainaa ja tehdä sijoituksia niin kauan, kun korko on positiivinen. Entä sitten, kun se kymmenkertastuu? Sellainen tilanne on hyvää vauhtia kehittyvässä.

Talusasiantuntijat sanovat tässä kohdassa, että puhun tyhjiä.

Kasinotalouden aikana varoitin Tampereen kaupunginvaltuustossa tulevasta talouden kehityksestä. Siellä oli useita pankkimiehiä, jotka ihmettelivät, mitä mahdan tietää taloudesta. Yksi oli Aluesäästöpankin johtoon kuuluva johtaja. Muun muassa tämä pankki kaatui muutamaa vuotta myöhemmin. Tämä on tietysti pelkkää leuhkimista, mutta kaikkineen työväenliikkeen pitäisi palata taloudellisille juurilleen ja aloittaa uuden nousun rakentaminen eli olisi sama tarve kuin politiikassa ja ay-liikkeessä.

**Taavi Lintunen
Tampere**

Eläkeiän korottamishanke ajoi kansalaiset kaduille Venäjällä

Eläkekamppailu yhdistää vasemmistoa

Eläkeiän korottamista vastustavat Venäjän Federaation kommunistinen Puolue, Venäjän kommunistinen työväenpuolue, Venäjän kommunistit, Vasemmistorintama ja ammattiliittojen keskusjärjestö Konfederatsija Truda Rossii (KTR) sekä jotkut liberaalipuolueet, kuten Jabloko ja oppositiopolitiikko Aleksei Navalnyin kannattajat. Ne ovat kukin järjestäneet hankkeen vastaisia mielenosoituksia ja osallistuneet yhteisiin mielenosoituksiin. KTR teki heinäkuussa verkkovetoomuksen lakiesityksen kumoamiseksi change.org-sivustolla ja sen on allekirjoittanut lähes 3 miljoonaa ihmistä.

Vasemmistorintama ilmoittaa kokoavansa yhteen sosialistisen kehityksen kannattajia ja tavoitteeseen sosialistisen yhteiskunnan rakentamisen Venäjällä. Sen johtaja Sergei Udaltsov kirjoittaa blogissaan, että kun Dmitri Medvedev kertoi 14. kesäkuuta hallituksen päättäneen taianomaisesti nuorentaa Venäjän miehiä viidellä ja naisia kahdeksalla vuodella ja vastaavasti nostaa saman verran eläkeikä, oli selvää, että eläkeuudistus tulee olemaan Venäjän poliittisen elämän keskiössä lähikuukausina. Näin on myös tapahtunut.

Protestit laajentuvat koko ajan

Udaltsovin mukaan valtaapitävien toiveet siitä, että kesäkuusi ja jal-

Venäjän pääministeri Dimitri Medvedevin johtaman porvarihallituksen hanke eläkeiän astettaisesta korottamisesta on nostattanut laajaa vastarintaa kansalaisten keskuudessa. Lakihankkeen mukaan miesten eläkeikä on tarkoitus nostaa 60 vuodesta 65 vuoteen ja naisten 55 vuodesta 63 vuoteen. Siirtymäkausi miehillä olisi ensi vuodesta vuoteen 2028 ja naisilla vuoteen 2034. Hallitus perustelee eläkeiän korottamisen tarvetta ihmisten elinajan odotteen kohoamisella. Porkkanaksi eläkeiän korottamisesta hallitus on luvannut eläkkeiden korottamista. Valtion duuma hyväksyi lakiesityksen Yhtenäinen Venäjä -puolueen äänin ensimmäisessä käsittelyssä 19. kesäkuuta. Venäjän Federaation kommunistinen puolue, Liberaalidemokraatit ja Oikeudenmukainen Venäjä - puolue olivat lakiesitystä vastaan. Laki on tarkoitus hyväksyä syksyllä.

Moskovaan oli saapunut mielenosoittajia myös Jaroslavista, Voronezhista, Tulasta, Kalugasta, Rjazanista, Tveristä, Kostromasta ja muista kaupungeista. Banderolli toteaa: "Tula eläkeuudistusta vastaan"

kuuta moskoolaisissa Sokolnikin puistossa kokoontui 10 000 ihmistä, niin puolentoista viikon päästä, 28. heinäkuuta Saharovin prospektillä oli lähes 50 000 mielenosoittajaa. Mielenosoituksia on järjestetty myös niissä venäläisissä kaupungeissa, joissa ei viime vuosina ole ol-

lut erityistä poliittista toimintaa. Yhteensä 28. heinäkuuta yli sadassa kaupungissa järjestetyt mielenosoitukset keräsivät koko maassa ainakin puoli miljoonaa ihmistä kaduille. Udaltsovin mielestä, se on verrattavissa vuosien 2011-2012 protestointiin.

Moskovan poliisin mukaan pääkaupungin mielenosoitukseen olisi osallistunut vain 6500 mielenosoittajaa. Mielenosoituksessa vaadittiin paitsi eläkeiän korottamisen kaatamista, myös valtakunnallisen kansanäänestyksen järjestämistä asiasta ja hallituksen eroa. Moskovaan oli saapunut mielenosoittajia myös Jaroslavista, Voronezhista, Tulasta, Kalugasta, Rjazanista, Tveristä, Kostromasta ja muista kaupungeista. Mielenosoituksessa näkyi VFKP:n, Vasemmistorintaman, Rot Frontin, nuorisjärjestö Komsomolin, Vallankumouksellisen työväenpuolueen ja muiden järjestöjen lippuja ja banderolleja. Venäjän kommunistisen työväenpuolueen Moskovan järjestö kieltäytyi yhteisestä esiintymisestä tässä parlamenttipuolue VFKP:n organisoimassa mielenosoituksessa, koska valtion duuma oli hyväksynyt lakiesityksen ja puoluejärjestö näki mielenosoituksen ”pölyn puhaltamisena” äänestäjien silmille. Puolueen aktivisti jakoivat kuitenkin mielenosoituksessa eläkeuudistukselle omistettua Trudovaja Rossija-lehden erikoisnumeroa ja huusivat ”Näpit irti eläkkeistämme”, ”Alas kapitalismi!” ja ”Valta miljoonille, ei miljonääreille!”-iskulauseita.

Mielenosoitusten puhujat torjuvat hallituksen väitteet

Mielenosoituksessa puhuivat VFKP:n puheenjohtaja Gennadi

Jatkuu sivulla 16

Eläkeiän korottamishanke ajoi kansalaiset kaduille Venäjällä

Jatkoa sivulta 15

Zjuganov, saman puolueen Moskovan pormestariehdokas Vadim Kumin ja Moskovan alueen pormestariehdokas Konstantin Tsheremisov, Vasemmistorintaman Sergei Udaltsov sekä duuman, ammattiliittojen, työntekijöiden ja muiden järjestöjen edustajia. Zjuganov huomautti puheessaan, että Venäjän 36 alueella miehet eivät elä 65-vuotiaiksi. Siperian ja Kaukoidän venäläisalueilla sekä pohjoisessa keski-ikä on 61-62 vuotta. Tämä tarkoittaa, että he kaikki saavat eläkkeensä vasta arussa. Hänen mielestään on valhetta, kun sanotaan aiemmin olleen paljon vähemmän eläkeläisiä 1000 työntekijää kohden. Eläkeläisiä oli silloin vähemmän, mutta 1000 työntekijää kohden oli 910 sellaista, jotka eivät olleet töissä: lapsia, vammaisia ja eläkeläisiä. Tänään vastaava luku on 730. Lapsia on nyt kolme kertaa vähemmän. Neuvostoliitto tarjosi ilmaisen koulutuksen, terveydenhoidon, työpaikan ja antoi nuorille asunnon, nyt työttömyys on kaikkein suurinta nuorten keskuudessa. Kaksi vuotta sitten 20 000 huipuasiantuntijaa lähti maasta. Viime vuonna jo 42 000. Ja tällaisen uudistuksen jälkeen lähtevät kaikki lopputkin. Zjuganov kutsui uudistusta rikokseksi kansakuntaa ja sen tulevaisuutta kohtaan.

Zjuganov kehoitti olemaan uskomatta väitettä, että alueet tukevat "eläkeuudistusta". Alueet eivät sitä tue. Sitä tukee Yhtenäinen Venäjä, joka on miehittänyt kaikki lainsäädäntöelimet, eikä ole niissä käsitellyt asianmukaisesti tätä "uudistusta". Jos teitä kielletään toimimasta kaduilla ja toreilla, ottakaa yhteyttä presidenttiimme. Hän on sanonut, että "uudistusta" pitää käsitellä ihmisten kanssa. Ja siksi tänne on nyt kokoontunut kymmeniä tuhansia ikhimiä sanomaan "Ei mielivallalle". Se ei ole uudistus, se on kansanmurha.

Työläiset vaativat syksyllä lakkoa

Sergei Udaltsov vaati puheessaan syyskuussa järjestettäväksi valtakunnallista miljoonien mielenosoituserästä ennen eläkelain lopullista käsitelyä duumassa. Hän kääntyi myös ammattiliittojen puoleen esittäen, että ne käynnistäisivät lakkovalmistelut rinnan marssivalmistelujen kanssa eläkeiän korottamisen kaatamiseksi. Udaltsov esitti kansanäänestystä jo 9. syyskuuta järjestävissä paikallisvaaleissa ja ke-

hoitti kaikkia eläkeiän korottamisen vastustajia menemään äänestämään Yhtenäinen Venäjä puoluetta vastaan.

Mielenosoituksessa puhuneen moskovalaisen raitiovuonkuljettajan mukaan hallitus on kyvytön viemään läpi eläkeuudistusta. Jos hallitus ei nyt kuuntele meitä, menemme syksyllä lakkoon ja näytämme heille, mitä on kansanvalta ja että meitä pitää arvostaa. Hänen jälkeensä puhunut rappari - maalari sanoi edustavansa naisia, ankarissa olosuhteissa 12 tuntia päivässä työskenteleviä rakentajia, rappareita, maalareita, laatoittajia, lypsäjiä, karjakoita, leikkuupuimurin kuljettajia. - Meillä on sellaisia-kin ammatteja. Dmitri Medvedevin hallitus ei nähtävästi tiedä tätä. Heidän eläkeuudistuksensa ajaa meidät suoraan hautaan.

Vasta kun miljoonat lähtevät kaduille...

Pietarissa samana päivänä VFKP:n järjestämään mielenosoitukseen osallistui yli 5000 ihmistä ja siinä oli mukana kommunistipuolueiden, Vasemmistorintaman ja Rot Frontin lisäksi myös Jabloko puolue ja Avoin Venäjä -liike. Seuraavana päivänä Moskovassa järjestettyyn Navalnyin koolle kutsumaan mielenosoitukseen osallistui Interfaxin mukaan 2500 ihmistä liberaalipuolueista, Avoin Venäjä -, anarkisti- ja feministiliikkeistä sekä Navalnyin kannattajia. Sergei Udaltsovin mielestä eläkeiän nostaminen on liberaalipuolueiden ohjelmissa ja siksi heidän protestointinsa omia ohjelmavoitteenaan vastaan näyttää kaksinaamaiselta. Kuvaavaa on, että Vladimir Putin oli pitkään hiljaa, mutta valtion duuman ensimmäisen käsitely nostattamien mielenosoitusten jälkeen hänenkin oli puhuttava. Putin ei kuitenkaan sanonut mitään konkreettista esittäessään kaikkien mielipiteiden kuuntelemista ja miettimistä eläkeiän korottamisasiassa.

- Tietenkin hallituksella olisi hyvä mahdollisuus toimia viisaasti ja selvittää ihmisten mielipiteet järjestämällä kansanäänestys, jota VFKP, vasemmistorintama ja muut isänmaalliset voimat ovat esittäneet. Tilanteessa, jossa hallitus aikoo hinnalla millä hyvänsä ajaa läpi epäsosiaalisen eläkeuudistuksen, opposition on välttämättä lisättävä omien kannattajiensa liikekannallepanoa mielenosoituksiin, koska muita todisteita Kremlissä ei ilmeisesti oteta huomioon. Kun miljoonat suuttuneet kansalaiset läh-

tevät kaduille, vasta silloin meillä on mahdollisuus lopettaa Venäjän kansalaisten perusoikeuksien loukkaus, Udaltsov toteaa.

Hajoita ja hallitse

Venäjän keskusvaalilautakunta hylkäsi heinäkuussa VFKP:n tekemän aloitteen kansanäänestyksen järjestämisestä eläkeiän nostamiskysymyksessä sillä syyllä, että kysymyksen asettelu aloitteessa oli epäselvä. Elokuun 8. päivä se kuitenkin hyväksyi samalla kertaa kolme lähes samansisältöistä aloitetta asiasta. Silloin hyväksyttiin VFKP:n uudelleen muotoillun aloitteen lisäksi myös Oikeudenmukainen Venäjä puolueen ja melko tuntemattoman Yleisenvenäläisen monilapsiperheiden liiton aloitteet kansanäänestyksestä. Kyseessä näyttää siis olevan hajoita ja hallitse menetelmä. Tällä vaikeutetaan aloitteen tukiryhmien perustamista alueille. Jotta aloite saataisiin äänestykseen, sen taakse tulee perustaa tukiryhmä vähintään 43 alueelle Venäjän 85 alueesta ja sen jälkeen kerätä 2 miljoonaa kannatusilmoitusta lyhyessä ajassa.

Tästä syystä Venäjän kommunistisen työväenpuolueen ensimmäinen sihteeri Viktor Tjulkin pitää kansanäänestyksen toteuttamista epätodennäköisenä ja tehotomana. Hänen mielestään puolue ei vastusta ihmisten suoraa tahtoa, mutta puolue ei aio osallistua tukiryhmien perustamiseen ja muistuttaa Leninin sanoneen, että kaikki lakot ovat vaaleja tärkeämpiä. Tänäkin kaikki mielenosoitukset ovat kansanäänestyspyyntöjä tärkeämpiä. Valtaa pitävät myöntävät itsekin, että 90 prosenttia kansalaisista ei tue kansanvastaisia päämääriä. Tavoitteenamme on, että nämä 90 prosenttia puhuvat nyt äänekkäästi ja määrätietoisesti, Tjulkin sanoo haastattelussaan. Puolue on kehoittanut äänestäjiä olemaan antamatta yhtään ääntä eläkeiän korottamisen kannalla oleville ehdokkaille paikallisvaaleissa.

Venäjän kommunistien varapuheenjohtaja Sergei Malinkovitshin mielestä on harmi, etteivät eri poliittiset ja yhteiskunnalliset voimat ole pystyneet sopimaan yhteisistä eläkeiän korottamisen vastaisista toiminna. Puolue oli alkujaan valmis tukemaan yhteistä aloitetta kansanäänestyksen järjestämiseksi. Puolue on ehdottomasti eläkeiän korottamista vastaan. Se julisti yhtenäisen vastalauseviikon 5. - 11. elokuuta ja on järjestänyt niin omia kuin yhteisiä mielenosoituksia muiden kommunistipuolueiden ja sosialistien kanssa. Malinkovitsh korostaa, että Venäjän nykyinen lainsäädäntö tekee kansanäänestystä koskevasta menettelystä erittäin vaikean ja lain edellyttämä 2 miljoonan allekirjoituksen kerääminen lyhyessä ajassa on käytännössä mahdoton toteuttaa.

Lisää mielenosoituksia tulossa. Valtaa pitävät koventavat otteitaan

Näyttää siltä, että Venäjän hajanainen oppositio alkaa yhdistää voimiaan ainakin Moskovassa. Elokuun alkupäivinä siellä kokoontui "Kansan tahto" mielenosoituksen järjestelykomitea. Komitea on melko laajapohjainen ja siinä ovat edustettuina KTR, VFKP, Venä-

Moskovassa on ollut isoja protesteja, joihin ovat osallistuneet lähikaupunkien valtuuskunnat ja monet järjestöt. Venäjän vasemmisto alkaa yhdistää voimaansa.

jän kommunistinen työväenpuolue, Yhtynyt kommunistinen puolue, Vasemmistorintama, Rot Front, Oikeudenmukainen Venäjä - puolue, Jabloko - puolue ja muita järjestöjä. Järjestelykomitea päätti järjestää 2.9. Moskovassa mielenosoitusmarssin eläkeiän korottamista vastaan. Navalnyi on kutsunut kannattajansa koolle paikallisvaalipäivänä 9.9. ja Vasemmistorintama esittää järjestettäväksi valtakunnallista mielenosoitusta 22.9.

Eläkeiän korottamisen vastaisen protestoinnin yhä voimistua myöskin valtaa pitävät koventavat otteitaan. Elokuun 14. päivänä poliisi pidatti Vasemmistorintaman johtajan Sergei Udaltsovin hänen kotoaan ja seuraavana päivänä moskovalainen oikeusistuin määräsi hänet vangittavaksi 30 päiväksi mielenosoituksen järjestämisestä annettujen usintarikkomuksesta. Udaltsovin väitetään järjestäneen 28.7. rinnakkaisen mielenosoituksen, jossa poltettiin valtion päämiehen ja Yhtenäinen Venäjä - puolueen keulamiesten kuvia. Udaltsov itse pitää syytöksiä tekaistuna. Hänen mukaansa niin poliisilla kuin ei myöskään Saharovin prospektin mielenosoituksen virallisilla järjestäjillä ollut hänelle mitään valittamista itse mielenosoituksessa. Udaltsov kertoo aloittaneensa nälkälakon Putinin ja Medvedevin eläkeuudistusta vastaan vangitsemisensa ensi minuutilla.

Sergei Udaltsovin mielestä tämä kaikki vain osoittaa sitä, kuinka paljon hallitus pelkää kansan protestia. Hänen mielestään vangitseminen ei ollut sattumaa, sillä vain muutamaa päivää aikaisemmin hän oli kutsunut ihmisiä uuteen mielenosoitukseen Duuman rakennuksen luokse elokuun 21. päiväksi, jolloin eläkeiän korottamisen käsitely jatkuu siellä ja valtakunnalliseen suur-

mielenosoitukseen syyskuun 2. päiväksi. Vasemmistorintaman johtaja, joka toimii myös Moskovan pormestariehdokkaan Vadim Kuminin luotomiehenä, kertoo tavanneensa kansalaisia melkein päivittäin Moskovan alueella ja kehoittaneensa heitä vastustamaan aktiivisesti eläkeiän korottamista. Sekä Vasemmistorintama että Udaltsov itse pitävät vangitsemista keinona eristää hänet tästä toiminnasta. Duuman rakennuksen luokse kokoontui 21.8. muutamia satoja VFKP:n, Vasemmistorintaman, Vallankumouksellisen työväenpuolueen ja muiden järjestöjen aktivisteja esittämään mielipiteensä eläkeiän korottamiseen.

Venäjällä on siis tulossa kuuma poliittinen syksy. On mielenkiintoista nähdä, miten kansa äänestää tulevissa paikallisvaaleissa. Tuleeko niistä kansanäänestys eläkeiän korottamista ajavaa Yhtenäisen Venäjä - puoluetta vastaan ja miten vaalitulos vaikuttaa ihmisten tulevaan toimintaan eläkeiän korottamista vastaan. Yhtenäinen Venäjä on heittävässä vaalitäkyä äänestäjille. Proektmedia verkkosivusto kertoi kahta viikkoa ennen vaaleja nimettömiin Kremlin ja duuman lähteisiin nojaten, että presidentti Putin tulee kertomaan ensi viikolla eläkeiän korottamiseen tehtävistä lievennyksistä. Lähteiden mukaan naisten eläkeikää korotettaisiin 60 vuoteen eikä suunniteltuun 63 ikävuoteen tai siirtymäaikaa voitaisiin jatkaa vuoteen 2034 miehille.

Asko Julkunen
Sonkajarvi

Lähteet: Vasemmistorintaman, Venäjän Federaation kommunistisen puolueen, Venäjän kommunistisen työväenpuolueen, Venäjän kommunistien, Rot Frontin, Tassin, Interfaxin ja change.org verkkosivut.

Meille tutulla Suomen asemalla järjestettiin iso mielenosoitus, jossa esiintyivät useat järjestöt mm. "Rotfront" (Venäjän yhdistynyt työväen rintama) ja erilaiset ammatilliset organisaatiot.

Pietarissa on nähty useitakin isoja protesteja. Mielenkiinnolla odotetaan, miten tämä tilanne vaikuttaa tuleviin paikallisvaaleihin. Kaikesta päätellen Venäjällä on tulossa kuuma syksy.

Venäjän eläkeuudistus

Kansalaisten reaktiota pelättiin

Kansalaisten reaktion viranomaiset olivat jo tavallaan ennakoineet. Ei ollut mikään sattuma, että tulevien eläkeläisten vastaisista toimita ilmoitettiin jalkapallon MM-kisojen avajaispäivänä siinä toivossa, että siten voidaan lieventää negatiivista uutista, mutta ilmeisesti reaktion mittasuhteiden arvioinnissa epäonnistuttiin pahemman kerran. Valtaa tukevat epäonnistuneet analytiikot väittivät itsepäisesti, että eläkeiän aihe kiinnostaa ainoastaan niitä ihmisiä, joiden ikä lähestyy eläkkeelle siirtymistä. Jopa orjamaiset sosiologian tutkimuslaitokset eivät uskaltaneet valehdella asiassa, vaan osoittivat, että eläkeiän nostamista vastustaa noin 80-90 % väestöstä.

Yleisen vastustamisen tilanteessa viranomaiset lähettivät kiireesti taisteluun uskolliset propagandistinsa, jotka alkoivat puhua siitä, että sosiaaliset takeet tuhoataan poikkeuksellisesti vain itse venäläisten etujen hyväksi. Analytiikot ovat jo kertoneet, mihin suuntaan venäläisten aivoja tullaan pesemään: ne ovat ennen kaikkea väitteitä siitä, että eläkeikää nostetaan samanaikaisesti eläkkeiden korottamisen kanssa. Tämä takeena siitä, että siten jatketaan ikää, jonka aikana hallituksen propagandistien sanojen mukaan ihmiset "voivat tehdä työtä, tuottaa hyötyä ja tienata rahaa joka tapauksessa enemmän kuin tuleva eläke".

Olot kohentuneet?

Viimeinen väite liittyy kiinteästi Putinin hokemaan terveysministerin väitteeseen muka kuolevaisuuden supistumisesta ja ihmisten eliniän keskimääräisestä kasvusta Venäjällä. Siitä, että se on ministeri Skvortsovan keksimä juttu (hän ei ole sukulaiseni, vaikka sukunimi onkin sama), ei ole epäilystäkään. Päätelkääpä itse: miten vuosina 2014-2017 keskimääräinen elinikä voi kasvaa melkein kolmella vuodella, jos mainittuna aikana väestön elintaso jopa kaunisteltujenkin tilastojen valossa, laski runsaat 10 %. Elintarvikkeiden kulutus supistui ja terveysjärjestelmä sen "optimisoinnin" eli hoitolaistosten totaalisen supistamisen tuloksena on nyt käytännöllisesti hajoamistilassa?

Siten eläkeuudistus riistää suhteellisen normaalin elämän ainakin kolmeltakymmeneltä prosentilta niistä, joiden olisi nykyisten normien mukaan siirryttävä eläkkeelle. Monet ihmiset tuomitaan näin ollen elämään puolinälkäisinä.

Huomattava osa väestöstä ei elä eläkeikänsä asti - esimerkiksi virallistenkin tilastojen mukaan venäläisten miesten enemmistö ei elä 65-vuotiaaksi. Edellisen mukaan viranomaisten ja propagandistien kaikki väitteet siitä, että eläkeuudistus toteutetaan kansan hyödyksi, voidaan rohkeasti tulkita selväksi demagogiaksi. Mutta ehkä viranomaisilla ei ole muuta ulospääsyä ja valtion kassa onkin tyhjä?

Suurpääomakin maksajaksi

Se, että Eläkerahastolla ei ole pitkäin aikaan ollut riittävästi varoja, on silkkää totta ja sen alijäämä korvataan yhä kasvavassa määrin liit-

Edellisessä artikkelissamme ennustimme jo, että Putinin määräämä hallitus hyväksyy todella epäsuositun päätöksen eläkeiän nostamisesta. Näin myös tapahtui. Kohtapuoleen miehet siirtyvät eläkkeelle ei 60-, vaan 65-vuotiaana ja naiset 63- eivätkä 55-vuotiaana. Näin viranomaiset ovat käymässä kiinni neuvostokauden vielä yhteen säilyneeseen sosiaaliseen etuun. Onhan eläkeikä samanlainen sosiaalinen saavutus kuin esimerkiksi 8-tuntinen työpäivä.

tovaltation budjetista. Mutta varojen järjestäminen Eläkerahastolle ilman väestön ryöstämistä on täysin mahdollista. Esimerkiksi lakkauttamalla erikoinen järjestely, jonka mukaan palkkojen ylittäessä 80 000 ruplan rajan kuukaudessa eläkerahastomaksut supistuvat 10 % tasolle, kun taas alle 80 000 ruplaa palkoista nämä maksut ovat 22%. Yksistään tämä toimenpide tuottaisi vuodessa jopa 600 miljardia ruplaa tuloja. Tai supistamalla Eläkerahaston hallinnollisia kuluja, joiden osuus Venäjällä on huomattavasti suurempi kuin muissa maissa. Voidaan myöskin peruuttaa suurpääoman edut, kieltää pääoman vienti vapaakauppa-alueille jne. Tässä asiassa voidaan tehdä paljonkin. Totaalinen ryöstö ja epäpätevä talouspolitiikka eivät ole mikään puolustus eikä väestöä saisi pakottaa maksamaan kaikkea tästä.

Ja vaikka tämä onkin väestön valtaosan mielipide, niin käytäntö osoittaa, että kansan hyväksi ei tehdä mitään, jos tämä kansa ei protestoi vastaan. Ja on sanottava, että yleinen tyytymättömyys eläkeuudistukseen on alkanut näkyä havainnollisesti. Ensimmäisenä toimenpiteenä julkaistiin verkossa Venäjän Työkonfедераaation vetoomus eläkeiän nostamista vastaan, jonka al-lekirjoitti noin 3 miljoonaa ihmistä.

Joukkoesiintymiset alkoivat

Tätä toimenpidettä seurasivat joukkoesiintymiset. Tähän päivään mennessä on järjestetty kaksi protestitempausta, joiden järjestäjinä ovat olleet riippumattomat ja viranomaisista puoliksi riippuvaliset ammattiliitot ja vasemmistopuolueet sekä ennen kaikkea niistä suurin eli Venäjän Federaation Kommunistinen puolue, VFKP. Se on viime vuosina esiintynyt hyvin maltillisesti ja puheenjohtajansa G.Zjuganovin kautta antanut täyden tukensa presi-

Jelena ja Sergei Skvortsov Vappuna Helsingissä

dentti Putinille, mutta nyt ei ole voinut olla reagoimatta tähän hyvin selkeään yritykseen ryöstää työtätekevät.

Kesäajasta huolimatta protestitapahtumiin osallistui useita satoja tuhansia ihmisiä, joukossa sellaisiakin syrjäseutuja, missä ei ole vuosiin järjestetty minkäänlaisia mielenilmauksia. Viranomaiset valmistelivat kaikenlaisia esteitä tapahtumien järjestäjille. Useissa kaupungeissa protestitapahtumat kiellettiin, useilla muilla paikkakunnilla tapahtumat toteutuivat asutusten laitamilla. Esimerkiksi kotikaupungissani Tulassa sunnuntaiksi mää-

rätty kokous siirrettiin maanantai-aamuksi laitakaupungin puistoon, josta tulalaisten enemmistö ei ollut koskaan kuullutkaan. Tästä huolimatta kokoukseen saapui melkein tuhat osanottajaa, mikä puolen miljoonan asukkaassa kaupungissa ei ole mikään pieni luku. Olin itse todistamassa sitä, kun paikalla oli runsaasti keski-ikäisiä ihmisiä ja jopa nuori-soakin, jolla ei olisi pitänyt olla mitään tekemistä eläkeuudistuksen kanssa.

Kansanäänestyksen mahdollisuus ja ongelmat

VFKP oli aloitteentekijänä eläkeuudistuksen kansanäänestyksen järjestämiseksi. Jos sellainen kansanäänestys järjestetään, niin sen tulos olisi helposti ennakoitavissa. Kuten olen jo todennut, eläkeiän nostamista vastaan esiintyi melkein 90 % väestöstä ja sellaisessa tilanteessa äänestyksen tulosten peukaloiminen olisi vaikeaa.

Ongelmana on kuitenkin se, että VFKP:n ehdottamassa muodossa tätä kansanäänestystä ei voida järjestää, vaikka perusteellisesti unohtettu ja 25 vuotta sitten hyväksytty laki kansanäänestyksestä antaisikin viranomaisille siihen mahdollisuuden. Kysymys on nimittäin siitä, että allekirjoitusten keräämiseksi (joita tarvitaan kaksi miljoonaa) VFKP:n olisi rekisteröitävä aloiteryhmät ainakin puolessa maan kaikista alueista. Jos jossain on jo ehditty rekisteröidä aloiteryhmä allekirjoitusten keräämiseksi vetoomukseen kansanäänestyksestä, niin toisen aloiteryhmän rekisteröiminen ei ole enää mahdollista. Suurimassa osassa alueita VFKP on jo perustanut aloiteryhmät, mutta ei onnistu enää muodostamaan tarvittavaa määrää näitä ryhmiä.

Tämä ei vielä tarkoita sitä, etteikö kyseistä kansanäänestystä tulnaisi järjestämään lainkaan - sellainen mahdollisuus on vielä edelleenkin olemassa. Nimittäin esittäessään eläkeuudistusaloitteen viranomaiset horjuttivat sen tuloksena voimakkaasti kannatustaan väestön keskuudessa. Ilmeisesti uskonnolla vakavasti valheellisiin lukuihin Putinin mukaan 77 % kannatuksesta presidentinvaaleissa viranomaiset olettivat, että vaalien jälkeen kansa suostuu mihin hyvänsä. He tekivät siinä pahan virheen.

Putin vuonna 2005

Eläkeuudistuksen vastustaminen muuttui hyvin nopeasti nykyisen vallan vastustamiseksi. Vuoden 2005 suoran linjan puhelinkeskusteluissa Putin esitti varomattomasti järkähättömän ajatuksensa: "Tahton kiinnittää huomionne siihen, että vastustan eläkeikärajaa nostamista. Ja niin kauan kun olen presidentti, ei sellaista päätöstä tehdä". Torjua sellainen selkeä lausunto nyt esittämällä mustan valkoiseksi on osoittautu-

Eläkekamppailu keräsi väkeä kaduille myös 2005. Moskova 22.1.2005

nut hyvin vaikeaksi.

Putinin lehdistöavustaja Peskov ryhtyikin tuomaan esiin monimutkaisia ajatuksia siitä, että toisaalta kuluneiden 13 vuoden jälkeen tilanne on perusteellisesti muuttunut ja viittasi epämääräisesti muka tapahtuneeseen keskimääräisen eliniän piteneeseen sekä toisaalta kertomalla siitä, että päätöksen tästä asiasta tekee hallitus ja itse Putinilla ei ole asian kanssa mitään tekemistä eikä tämä oikein tunnekaan tässä asiassa vallitsevaa tilannetta.

Naurettava väite ei voinut huijata ihmisiä. Verkossa julkaistiin joukko lausuntoja, joissa vastuu valmisteilla olevasta kansanryöstöstä langetettiin nimenomaan Putinille ja jopa viranomaisiin superlojalisti suhtautuvat sosiologian tutkimuslaitokset totesivat hänen suosionsa laskun ja ilmoittivat kannatusprosentiksi eri lähteiden mukaan enää 30 %.

Putinin myöhästyneen lausunto 20. heinäkuuta siitä, että hän ei pidä eläkeuudistuksen julkaistusta versiosta, ei enää auttanut tilannetta. Jos hän olisi rajoittunut vain tähän lausuntoon, niin kannatus olisi voinut kääntyä kasvuun. Siinä tapauksessa olisi pitänyt kylläkin erottaa Medvedevin hallitus.

Mutta valitettavasti tätä seurasivat ilmoitukset siitä, että eläkeikärajaa on kuitenkin nostettava ja perusteluna esitettiin toisensa poissulkevat tiedot eläkeläisten määrästä työssäkäyviä kohti. Joko kaksi työssäkäyvää yhtä eläkeläistä kohti tai viisi eläkeläistä kuutta työssäkäyvää kohti. Tämä tieto antoi selkeän kuvan niiden asiantuntijoiden tasosta, jotka kuulemma valmistelivat eläkeuudistuksen sekä esittelivät sitä koskevia tietoja valtion päämiehelle. Jos he eivät pysty laskemaan työssäkäyvien ja eläkeläisten suhdetta, niin mistä vakavista laskelmista silloin voidaan yleensä puhua?

Luonnollisesti tämä puhe johti Putinin kannatuksen laskun jatkumiseen, vaikka virallinen lehdistö esittikin selostuksissaan vain lausuntoja siitä, että hän "ei pidä" eläkeuudistuksesta, jättämällä mainitsematta ajatuksen siitä, että kyseessä on kuitenkin "välttämätön toimenpide". Samaan aikaan Putinin kannatuksen laskun kanssa laskivat vielä enemmän nykyisen poliittisen järjestelmän kaikkien muiden osatekijöiden kannatukset ja ennen kaikkea Yhtenäisen Venäjä-hallituspuolueen kannatus.

Joukkoprotesteja luvassa

Analytiikot kirjoittivat, että vasemmisto- ja protestimielialojen kasvu joukko-protestien kannatukselle on noussut jo 40 %:iin väestöstä ja herättänyt viranomaisissa kasvavaa huolestuneisuutta. Yksinkertainen aivopesu ei ollut riittänyt ja nyt

tarvittaisiin joitain järeämpiä toimia. Tämän artikkelin julkaisuvaiheessa käy ilmeisesti jo selvillä, minkä tien viranomaiset ovat valinneet. Mutta toistaiseksi analytiikot puhuvat kahdesta mahdollisuudesta.

Ensimmäinen tarkoittaa nykyisen poliittisen järjestelmän uudelleenjärjestelyä ja sitä varten kaikesta kummallisuudestaan huolimatta turvautumista kansanäänestykseen eläkeuudistuksesta. Olette jo varmaankin arvanneet, että VFKP:n kanssa kilpailevat kansanäänestyksen valmisteluryhmät on perustettu presidentin hallinnon toimesta. Käytännössä kaikki on jo valmista.

Työtä kansanäänestyksen valmistelemiseksi tullaan tässä tapauksessa hyödyntämään uuden valtuutetun perustamiseksi huonoon valoon joutuneen Yhtenäisen Venäjän tilalle. Muuten tämän ajatuksen keksijöiden mielestä Putin vain hyötyy kansanäänestyksestä esiintymällä kansan tahdonilmaisun takaajana. Toisaalta taas eläkeikärajakysymys siirtyy viralliseen päiväjärjestykseen ja poistuu siten "kadun päiväjärjestyksestä".

Mutta vaikka onkin ilmoitettu, että Putin olisi jo suostunut tähän järjestelyyn, niin sellainen toimenpide saattaa tuntua hänestä liiankin radikaalilta. On väläytetty erästä toistakin vaihtoehtoa - keskustelua eläkeongelmista ja ehdottaa uudistuksen eräänlaista pehmentämistä - siirtää sen toteuttamista jonkin verran myöhemmäksi vaiheeksi tai alentaa tavoiteltu ikäraja esimerkiksi miehillä 63 vuoteen ja naisilla 60 vuoteen. Ajatuksen esittäjät toivovat, että Putinin arvovalta auttaa rauhoittamaan kansanjoukot, jotka kuulemma tyytyisivät kyseisiin myönnytyksiin. Tämä sama asia auttaisi kuulemma myös nostamaan Yhtenäisen Venäjän arvovaltaa, joka on merkittävästi pudonnut puolueen annettua varauksettoman tukensa eläkeuudistukselle.

Lähiajat näyttävät, mitä on tulossa

Valitettavasti nämä laskelmat tuskin toteutuvat. Eläkeuudistuksen tukeminen uhkaa itse Putinia kannatuksen hiipumisella ja valtion kannatuksen hiipumisella yleensä. Yhteiskunnan tyytymättömyyttä ei voida noin vain tukahduttaa, koska väestön ryöstäminen jatkuu edelleenkin, vaikka uhreille myönnettäisiinkin hieman ruokarahaa.

Minkä vaihtoehdon Venäjän viranomaiset valitsevatkin - sen me saamme tietää lähiaikoina. Joka tapauksessa näiden viranomaisten rauhallinen elämä on nyt päätynyt.

Sergei Skvortsov NKP:n keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteeri 27.8.2018

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Outoja ydinaseita

Ydinaseita omistavia maita on useita. Käsittelen kuitenkin vain kahden eli Israelin ja Pohjois-Korean ydinaseita. Korean ydinaseita pidetään jostain syystä vaarallisina. Kuitenkin Pohjois-Korea on luvannut käyttää niitä vain vihollista vastaan.

Trump ja Kim sopivat jotain ympäröyreeä Pohjois-Korean ydinaseista ja koko Korean niemimaan ydinaseettomuudesta. Tämä edellyttäisi Yhdysvaltain joukkojen vetäytymistä Korean niemimalta. Pohjois-Korea ei luovu koskaan omasta ydinaseesta, se on heidän henkivakautuksensa.

Pohjois-Korea voi luottaa myös Kiinan apuun tarvittaessa. Kiina ei salli jenkkijoukkojen saapumista rajalleen. Pohjois-Korean ei kannata luottaa Yhdysvaltojen kanssa tehtyihin sopimuksiin, sillä niillä on vain paperin arvo. Trump on avannut monen jenkki ihailijan ja nuolijan silmät. Siksi Trumpin valinta olikin onneksi maailmalle.

Mitä taas tulee Israelin ydinaseeseen, niin heillä lienee jonkinlainen luomuydinase eli se tappa vain vihollisen, mutta ystävähenkilinen jää eloon. Israelin ydinase on monin kerroin vaarallisempi kuin muitten ydinvaltioitten aseet. Siellä on tällä hetkellä pääministerinä täy-

sin sotahullu mies.

Koko Lähi-Itä tuhoutuu, jos Israel käyttää ydinasetta esim. Irania vastaan. Sekä Trumpin että Israelin johtajien kannattaisi ottaa Iranin presidentin varoitukset tosissaan. Mielestäni Iranin kannattaisi keskittää voimavarat oman ydinaseen hankintaan. Maailmassa on voimia, jotka tyhmyttään eivät ymmärrä muuta kuin voiman kieltä. Lopuksi totean, ettei Lähi-Itään tule rauhaa ennen kuin satuihin ja kansantaruihin vetoaminen loppuu. Suomikin voisi vaatia Volgan mutkaa Suomelle vedoten Kalevalaan.

Reino Welling
sotaorpo Jämsänkoskelta

Suomen tulevaisuus

Kansan eritasoiset johtajat ovat leikisti tai tosissaan otsa rypyssä huolissaan tosi matalasta syntyvydestä Suomessa. Syitä mainitaan useita, mutta harvoin suurinta syytä. Suomen tulevaisuuteen ei uskota, ei haluta tehdä lapsia, joihin tulevaisuus olisi täysin piennossa. Suomessa kansalaisten eriarvoistaminen ja syrjäyttämisen lisääntyminen kaiken aikaa. Suurin uhka Suomelle on nuorison syrjäyttäminen, eikä siihen auta Natokaan.

Hurstin leipäjonot kasvavat – millä tavoin nykyiset päättäjät siihen vastaavat? Yllätys, ostetaan uusia jenkkiaseita miljardoilla. Lisäksi Yhdysvaltain au-lapsi Israel saa Suomelta 160 miljoonan euron lahjoituksen. Sillä rahalla tapetaan monta palestiinalaislasta.

Kun eduskuntavaalit ovat viimeistään ensi keväänä, tulisi kansalaisten laittaa kaikki ehdokkaat luokalle. Heidän tulisi kertoa, voitaanko seuraava sota näillä uusilla aseilla. Tosin eräät asiantuntijat väittävät uusien aseitten tuovan vain turhia sankarivainajia. Vähäinen ongelma lienee myös, mistä saadaan rahat näihin kenraalien leikkikaluihin. Leikataanko taas vanhuksilta, työttömiltä, opiskelijoilta ja muilta?

Markku Huhtala
Lempäälä

Näitten ryhmien kohtalo Suomessa on kurjin. En usko leipäjonoissa olevien ihailevasti katselemaan taivaalla kurvailevia Hornetteja. Mielestäni Hornetit pitäisi sen maksaa, joka niitä tarvitsee, yksikään eläkeläinen ei niitä tarvitse.

Milloin suomalaiset päättäjät tunnustavat tosiasiat? Tarkoitetaan Krimin Venäjään liittymistä. Koskaan Venäjälle ei tule johtajaa, joka luovuttaisi Krimin Ukrainalle. Jatkuvatko pakotteet siis ikuisesti? Suomalaiset päättäjät lienevät laskeneet, paljonko Venäjä-pakotteet ovat tulleet esim. suomalaisille maanviljelijöille maksamaan.

Suomalaisen kansanedustajan kuuluisi mielestäni ajaa vain Suomen etua, ei Naton eikä Yhdysvaltojen etua. Siksi jokainen äänestäjä pohtikoon perusteellisesti, kenen asioita ehdokas ajaisi päätyään Arkadianmäelle. Olisiko tulevaisuudessa mahdollista vaatia kansanedustajaehdokkailta lääkärintodistus henkisestä terveydestä? Tällä hetkellä liian monta hoidontarpeensa olevaa on Arkadianmäellä.

Reino Welling
eläkeläinen ja sotaorpo
Jämsänkoskelta

Porvaripropropaganda ja miten

Kommunismin kauhuista kirjoittaa vain porvari, joka sosialismia ei milloinkaan halua. Siksi heidän kirjoituksissaan sosialismi (ei kommunismi) on karmeaa epädemokratiaa. Totuus on päinvastainen. Ylihyöntejä ja virheitä sosialismissa tehtiin. Sosialismia rakennettiin vain 70 vuotta, ennen kuin esim. Neuvostoliitto romutettiin. Stalin, vaikka olikin varsin itsevaltainen, pelasti sosialismin olemassaolon. Jokainen on kuullut toisesta maailmansodasta, jonka perimmäinen tarkoitus oli murskata Neuvostoliitto. Varmaan moni tietää Münchenin sopimuksesta, joka oli juuri sitä.

Porvarit puhuvat kovasta kurista ja järjestyksestä sosialismissa vaieten, että juuri kapitalismissa niin tehdään. Varas huutaa ottakaa varas kiinni, kertoo juuri siitä, miten huomio pitää kiinnittää muualle. Siten porvaristo toimii joka ikinen päivä. Sosialismi on demokraattinen järjestelmä, paitsi porvaristolle, joka puolustaa pienen piirin, ei koko kansan etuja. Porvaristo tarvitsee orjansa. Työväen vapaus, joka ikään kuin liikuisi vapaasti ja tekee töitä vapaasti, on näennäistä. Porvaristo tarvitsee ostovoimaista karjaa, joka ostaa turhakkeet, joita porvaristo tuottaa.

Porvaristo perustelee omissaan medioissa joka ikinen

päivä oman olemassaolonsa tärkeiden. Sitä se ei voi tehdä, kuin vahtelemalla suut ja silmät täyteen. Meiltä työväeltä se kaikki edellyttää median lukutaitoa. Mutta mut... sitä ei juurikaan ole tänä päivänä. Se ei ole meidän työväen vika, vaan porvariston neuvokkuuden.... Työväen lehdistö ja media eivät ole kyenneet vastaamaan työväelle, tai edes puhumaan työväen kielellä. Se on kova ja vakava puute meillä työväenliikkeessä. Tilanne peräti huononee kaiken aikaa..

Elämme "porvarillisessa demokratiassa" (demokratia = kansanvalta), jossa edut kasaantuvat kansan sijaan pienelle eliitille (porvaristo). Se ei ole oikeasti demokratiaa. Porvaristo tarvitsee järjestelmänsä pönkittämiseen myös muitakin, jotka eivät suoraan kuulu tähän pieneen eliittiin. Porvarilliseen demokratiaan (näennäistä) kuuluvat olennaisena osana vaalit. Me vaalikarja voimme äänestää poliittisesta eliitistä kutakin vuorollaan "kurittamaan demokraattisesti" työväkeä, kansan enemmistöä.

Rahalla on suuri merkitys, kuka poliittiseen eliittiin pääsee. "Porvarillinen demokratia" myös rahoittaa yhteiskunnan ra-

kenteisiin puuttumattomia puolueita, jotka ovat joutuneet riippuvaiseksi tästä porvarien rahoituksesta, jolla puolueet on tehty nöyriksi "porvarilliselle demokratialle". Nämä rahoitettavat puolueet ovat nöyriä tekemään porvareille mieluisia päätöksiä. Näin se porvarillinen demokratia toimii.

Markku Huhtala
Lempäälä

Vaalivoitto syntyy vain luottamuksesta

Kommunistit menettivät näyttämön vasemmistoliitto-seikkailussa - ja olivat innolla rakentamassa sitä (näyttämöä) tälle anti-kommunistiselle järjestölle. Sen sijaan olisi pitänyt lähteä rakentamaan työväenluokkaa maa-seudun ja kaupunkien kurjaliston keskuuteen, kuten mm. K. Marx jo aikoinaan kehotti. Ollaan kyllä taitavia kirjoittamaan puolue- ja vaaliohjelmaa, kun kuitenkin pitäisi (miettiä miten - kirj. huom.) saavuttaa leipäjonoissa olevien ja sinne ennen pitkää joutuvien ihmisten luottamus.

Luottamus on ehto ihmisten järjes-

täytymiselle (yhdessä kommunistien kanssa?) kamppailuun entistä paremman yhteiskunnan puolesta. Marx kertoi kolmatta manifestiaan Engelsin kanssa luodessaan, että on tärkeämpää saada ihmiset kaduille kamppailemaan oikeuksistaan kuin lukuisten ohjelmien kirjoitus. Lenin ilmaisi saman asian toteamalla, että päivä kadulla oikeuksien puolesta voi opettaa ihmiselle luokatietoisuutta enemmän kuin vuosien opiskelu tai lukuisten kirjojen lukeminen.

Milloin meillä riittää kantti kertoa, ettei nykyisiä 200 kansanedustajaa kiinnostaa - eläkepuheistaan huolimatta - pienituloisten

taloudellinen tilanne, vaan oman aseman turvaaminen? Kun työeläkkeen köyhdyttävää indeksijärjestelmää haluttiin muuttaa oikeudenmukaisemmaksi, ei löytynyt siitä porukasta eläkeläisten puolesta puhujia! Toki tiedettiin, että järjestelmä ajaa ihmisiä köyhyysloukuun, leipäjonoihin ja asunnotomuuteen.

Näyttää siltä, ettei nykyistä eduskuntaa huoleta lainkaan leipäjonojen kasvu, vaan pikeminkin se, miten jonot voidaan häätää piiloon ihmisten silmistä.

Pauli Eskelinen
Joensuussa 28.6.2018
55 vuotta SKP:n jäsenenä

Miten maa makaa ?

Poliittinen painovoima on hetkelisesti lakannut toimimasta. Eikä se palaa ennen kuin velkaantumisen saavuttaa sellaisen pisteen, ettei kansalaisia ja kansalaisjärjestöjä voida enää lahjoa nykyisellä tavalla.

Mihin viime vuosina syntynyt varallisuus on käytetty? Suurin osa siitä on sijoitettu tiedonhallintaan, valvontateknologiaan, asejärjestelmiin, kerskukalutukseen ja lääketieteellisuuteen. Niillä muokataan uutta maailmaa. Niin makaa kuin petaa ja nyt pedataan karhealle patjalle.

Joukkotiedotusvälineet muuttavat halutessaan valheen todeksi. Eikä auta vaikka kaikki tietäisivät sen valheeksi. Toistaminen tehoaa. Median toimesta miellet sulkeutuvat ja ihmiset muuttavat suvaitsemattomiksi ja itsekäiksi. Tämän kehityksen kiihtymisen tarkoittaa, että ristiriitojen ratkaiseminen ja varsinkin poliittinen toiminta on siirtynyt väkijoukkojen ulottumattomiin valtiolliselle tasolle.

Juttelin Heikkisen Viljon kanssa ja rupesin miettimään, kuinka kerroisin maailmanpolitiikasta nuoremmalle ihmiselle. Mitä mistäkin toimesta saattaa seurata ja miten välttää tyhmyyksiä? Kas tässä, realistinen ja radikaali näkökulma kokeneen poliittisen toimijan sanoin. Yhdysvallat ja sen liittolaiset hallitsevat poliittista näyttämöä ja talouselämää ylivoimaisella tavalla. Kuvitelmat asetelman murtoyhtälöistä lähivuosina ovat silkkaa unelmaa. Ajoittaiset romahdukset kuuluvat nykyaikaiseen kapitalismiin ja ne vain vahvistavat sitä. Vielä suurempi harhaluulo olisi kuvitella, että järjestelmää voisi ihmillisistä esimerkiksi "reilun kaupan" avulla.

Yhdysvaltojen johtama liittoutuma tarvitsee kasvaakseen ja elääkseen uusia alueita raastettavaksi. Esimerkiksi Iso-Britannian talous on jo jonkin aikaa ollut riippuvainen entisten sosialististen maiden kouluttamasta halpatyövoimasta.

Vallan ja varallisuuden keskittymisen johtaa syrjäytymiseen, joka johtaa kasvavaan köyhyyteen, mikä johtaa rikollisuuteen, joka aiheuttaa lisäkustannuksia. Liikatuotanto johtaa saastumiseen ja ilmastolämpenemiseen, mikä tulee estämään myönteisen kehityksen. Päätelmä: olemme suistumassa kierteeseen, jota on vaikea pysäyttää.

Suomi on liitetty osaksi länsimaista järjestelmää. Valtiollisella tasolla Suomi on nyt yksi sotia järjestävistä maista. Myös maamme media on lähes täysin integroitu mainittuun järjestelmään. Tämä merkitsee käytännössä sitä että esimerkiksi ihmisoikeustoiminta on joko vertauskuvallista tai sitä käytetään sotatoimien perusteena.

Suurista valtioista vain Venäjä ja Kiina ovat mainitun negatiivisen integraation ulkopuolella ja koska käytännön politiikka on siirtynyt valtiolliselle tasolle jää parhaaksi myönteiseksi toimintamalliksi Kiinan ja Venäjän itsenäisyyden kannustaminen. Näiden kahden murtuessa sotaisa ja ekologisesti tuhoi-

sa länsimainen malli saisi valtavasti lisävoimia. Tämä ei tietenkään tarkoita että Kiina tai Venäjä olisivat aina moitteettomia, mutta ei myöskään sitä, etteivät ne voisi olla vaikutukseltaan poliittisesti ja ekologisesti myönteisiä. Tämän vuoksi ensimmäisen kysymyksen olisi aina oltava: vahvistaako vai heikentääkö tämä tai tuo toimi Kiinan ja Venäjän itsenäisyyttä? Muu on sielunvihollisen metkujen tukemista, jos vanhahtava ilmaisuus sallitaan.

Radikaalista ja edistyksestä näkökulmasta katsoen tämän hetken tärkein seikka on aatteen uudelleen arvioiminen ja sen esittäminen uusien sanamuodoin. Oman käsitykseni mukaan tämä tapahtuu parhaiten lukemalla ja arvioimalla Neuvostoliiton, Kiinan ja kylmän sodan historia uudestaan.

Venäjällä on tällä hetkellä tärkeä asema myös siinä, että sosialismin ajan symboliikka ja saavutukset sekä Neuvostoliiton merkitys toisessa maailmansodassa eivät joudu vihamielisiin käsiin. Uusi kansankult-

tuuri vaatii kasvualustan. Pelkästään säilyttämällä Voitonpäivän juhlan Venäjä tekee valtavan palveluksen ihmiskunnalle, ja vaikka Venäjä ei ole enää sosialistinen on sen kansalaisten elämä perin pohjin neuvostoajan kansankulttuurin ravitsemaa. Tällä voi tulevaisuudessa olla yllättävän suuri merkitys uuden ihmillisemmän järjestelmän rakentamisessa. Kuulumme tässä mielessä suuren yhteiseen perheeseen.

E erityisenä ilon ja kiitollisuuden aiheena voidaan pitää sitä, että kylmän sodan välirikon jälkeen Venäjän ja Kiinan suhteet ovat palautuneet läheisiksi. Tarvitsee vain katsoa youtube-kanavalla maiden presidentit kuuntelemaan Josif Kobzonin esittämää Kurjet-laulua (haku sanat: joseph kobzon zhuravli), jotta ymmärtäisi missä määrin meillä on keskenämme yhteisiä ihanteita ja yhteisiä perinteitä.

Tauno Auer

Tukea **Kansanäänelle**

Paavo Junttila 100 e, Hannu Kautto 60 e, Reino Welling 50 e, Jartsev 6 e, Heikki Männikkö 34 e, Jaakko Ahvola 30 e, Espoon Leipäpappi 10 e, Esko Rintala 30 e, Tarja Männikkö 34 e, Wanha Seppä Peräseinäjoelta 4 e, Kalevi Wahrman 10 e, Kaija Siippainen 10 e ja Marjaliisa Siira lahjoittaa Kansan äänelle 20 e, kiitos kesäseminaarista.

Op FI08 5541 1420 0279 66
Keräyslupa: RA/2018/640 5.7.2018

SKP:n Kaukajärven osaston jäsenkokous

SKP:n Kaukajärven osaston laajennettu jäsenkokous torstaina 13.9.2018 klo 11.00, Kaukajärven Vapaa-aikatalossa, os. Käätökatu 8. Käsitellään syksyn toimintaa, sekä järjestöillisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä sekä edellisen 20.6. pidetyn kokouksen perusteella annetun tiedonannon edellyttämiä toimenpiteitä. Mietitään myös "Kansanrintama-vaihtoehto uusliberalismille" fb-keskusteluryhmän toimintaa.

Työkansan yhteistyöllä uusliberalismista kansanrintamaan. Tavoitteet ja menetelmät.

Neuvottelukunta kokoontuu

Lauantaina 3.11.2018 klo 12.00-17.00.

Helsingissä Hermannin kerholla, os. Hämeentie 67, Keskustasta Hämeentien bussit ja raitat, Hauhonpuisto

Alkuvuoden kuluessa käydyssä keskustelussa välttämättömän vastavoiman rakentamiseksi uusliberalismille on päätetty kutsua koolle valtakunnallinen neuvottelukokous. Tavoitteena on löytää keinot ja menetelmät edetä asiassa sekä asettaa konkreettisia tavoitteita tulevalle toiminnalle. Seuraa "Kansanrintama-vaihtoehto uusliberalismille" fb-keskusteluvuostoa sekä fb:n tapahtuma-ilmoituksia.

Tervetuloa, Järj. Valmistelevala työryhmä ja DSL

Esko Auervuolle 85 vuotta

Esko syntyi 9.5.1933 Kotkassa. Myöhemmin tuota päivää kutsuttiin Voitonpäiväksi, koska sota Euroopassa päättyi Natsi-Saksan tappioon 9.5.1945. Eskon mielestä Voitonpäivä ja hänen syntymäpäivänsä sopivat hyvin yhteen, mutta myöhemmällä Eurooppa-päivä- nimityksellä halutaan peittää Voitonpäivän merkitys.

Eskon vanhemmat olivat työläisiä. Isä oli luokkasodan jälkeen ollut vankileirillä Tammisaaressa, josta palasi 35 kilon painoisena. Töihin Esko meni 18-vuotiaana.

Ay-liikkeeseen Esko liittyi heti töihin mentyään ja omi sielälä itselleen työväenliikkeen perimmäiset asiat: mikä on työn ja pääoman etujen ristiriita ja, ettei työläistä kukaan puolusta jollei työlläen itse.

SKP:hen Esko liittyi v. 1961 ja siirtyi kotkalaisena Tiedonantajaliikkeeseen. Nuorena Esko toimi myös aktiivisesti TUL:ssa. Osuusliikkeen toiminnassa Esko on ollut 50-luvulta lähtien. Hän oli usein ehdokkaana edustajiston vaaleissa vuosien varrella.

Esko oli mukana kovissa luokkataistelutilanteissa. Mieleen muistuu rautatiesillan rakentaminen v. 1970-71 Helsinginkadun ylittävällä päradalla. Rakennustyöissä huomattiin suunnitteluvirhe, kun valuun suunniteltu raudoitus ei mahtunutkaan valubetoniin. Siltaa piti purkaa ja ottaa valu uusiksi. Kun varsinainen raudoitus työ tehtiin urakatyönä, niin purkutyö tehtiin tuntityönä. Työntekijöiden tuntipalkkoja laskettaessa vastaava mestari jätti kahden työntekijän osalta 1,5 tuntia huomioimatta. Tätä ei hy-

väksytyt, vaan pistettiin "persettä penkkiin". Kiista oli vain kolmesta työtunnista, mutta periaatteellinen. Kumpikaan osapuoli ei peräänantanut. Lakko kesti yhteensä 5 viikkoa, joka selvisi vasta, kun Valtion Rautatiet irtisanoi urakoitsijana toimivan firman. Sen jälkeen asiat selvitettiin nopeasti työntekijöiden eduksi. Eskon kannalta tulos oli, että hänet leimattiin kommunistina lakkokenraaliksi.

Tiedonantajaliikkeessä Esko oli 1970-luvulla hyvin aktiivinen ja kokosi tukea lehdelle mm. Metroradan siltojen rakennustyömailta. Hän myös toimi 3 vuotta ammattiosaston puheenjohtajana. Sodan ja Fasisminvastainen Työ ry:n toimintaan hän tuli mukaan v. 1987 järjestön taloudenhoitajaksi ja hoitaa edelleenkin samaa tehtävää. Hän on toiminut myös Helsingin työväen Vappumarssi-yhdistyksen puheenjohtajana sekä myös STP:ssä, EU:n Vastaisessa Kansanrintamassa ja Kommunistien Liitossa.

Esko haluaa erityisesti korostaa, että työväenliikkeessä tarvitaan sitkeyttä eikä saa helittää. Eskon mielestä perusasiat eivät ole muuttuneet. Kaikkien työntekijöiden, niin työväenluokan vanhojen kuin uusienkin kerosten tulisi huomata, mihin luokkaan he kuuluvat ja mitkä ovat heidän perusetunsa.

Kansan äänen järjestöt, lehdet toimitus ja järjestöväki toimittavat Eskolle hyvää syntymäpäivää ja hyvää jatkoa tulevassa työssä ja toiminnassa.

KÄ/toim.

"Marxilainen pyhäkoulu" jatkuu jälleen syyskaudella 2018

Työväenluokan toiminnalle tieteellinen maailmankatsomus antaa pitkän aikavälin suunnan. Se on meille yhtenäisen toiminnan perusta ja auttaa jäsenitelemään oikein ajan kysymyksiä. Siksi tutkimme marxilaista maailmankatsomusta ja sen sovellutuksia sunnuntai-iltaisina Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Kokoonnumme loppuvuoden kuluessa sunnuntaisin seuraavasti: 7.10, 28.10, 18.11 ja 9.12.

Ensimmäisessä 7.10.2018 luentotilaisuudessa jatkamme aiheella: "Eestin historia ja politiikka, Neuvosto-Eestin aika". Aiheesta alustaa Juha Kieksi. Aiheeseen liittyvät aineistot ja tiedot löydät Kommunistien Liiton etusivulta opintokerhoilmoituksesta avautuvan linkin kautta (mm. 22.4.-18.10.2018 Juhan luento "Eestin työväenluokan historia vuoteen 1920"). Luentoillan yhteydessä esittelemme aiheeseen liittyvää kirjallisuutta.

Syyskauden toisessa opintoillalla 28.10.2018 käsittelemme aihetta "Molotov-Ribbentrop-sopimus", sen syntyä ja merkitystä. Aiheesta alustaa Heikki Männikkö. Tämän aiheen aineistona käytämme Kansan äänen numeroissa 4-6/2017 ja 1-4/2018 aiheesta julkaistua artikkelisarjaa. Aineisto löytyy myös KL:n etusivulta opintokerhoilmoituksesta avautuvan linkin kautta. (KL:n osoite: www.kommunistienliitto.com).

Kommunistien Liitto ja DSL

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla keskiviikkona 5.9.2018 klo 17.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöillisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Hallituksen kokous klo 16.30 samassa paikassa.

Tervetuloa

Kommunistien Liiton nettisivut toimivat. Sieltä suoraan kaikkiin tärkeisiin tietoihin.
www.kommunistienliitto.com

Kommunistien liiton toimikunnan kokous

Heti Kommunistien Liiton vuosikokouksen (5.9.2018) jälkeen pidämme yhdistyksen toimikunnan kokouksen, jossa käsittelemme seuraavat asiat:

- (1) Järjestäytyminen, (2) Tuleva opintotoiminta,
- (3) Kaukajärven kokouksen päätösten arviointi, (4) YK:n päivän mielenosoitus ja (5) Edellisen Kansan äänen (4/2018) arviointi

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://uutisiapohjoiskoreasta.blogspot.fi/>
<http://heikkimannikko111.puheenvuoro.uusisuomi.fi/>
<https://www.facebook.com/heikki.mannikko.1>
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
[http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi//](http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/)
<https://www.facebook.com/kalevi.wahrman>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. Karstulantie 2 A 5, 00550 Helsinki
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Danske Bank FI61 8058 0710 5328 82

Vapaa Sana

STP:n verkkajulkaisu
<http://suomentyoavaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry. Kansan ääni

<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry.

<http://www.kommunistienliitto.com>
SP FI80 41080010 3882 24

Juche-aatteen opintoyhdistys

Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM

Päivän uutisotsikot:

<https://www.facebook.com/sipila.heikki?ref=bookmarks>
<https://vk.com/id430603986>

EVKR toimii

EUvkr:n johtokunnan kokous pidetään keskiviikkona 3.10.2018 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsitellään poliittista ja järjestöillistä tilannetta, syksyn tehtäviä sekä järjestömme osalta suhtautumista vuoden 2019 vaaleihin.

Kokouksen yhteydessä pidetään myös Kansan äänen toimituskunnan kokous, jossa valmistelimme lehden seuraavaa numeroa (5/18).

EUvkr:n vuoden viimeinen johtokunnan kokous pidetään torstaina 29.11.2018 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 17.00. Käsitellään poliittista ja järjestöillistä tilannetta, tulevia tehtäviä sekä järjestömme osalta suhtautumista vuoden 2019 vaaleihin ja valtakunnallisen neuvottelukunnan (3.11.) päätösten meille asettamia tehtäviä. Lisäksi käsitellään vuoden viimeisen jäsen- ja toimintakirjeen sisältö.

SFT toimii

Syyskauden ensimmäinen opintoilta maanantaina 17.9.2018 klo 17.00 KTP:n toimistossa, Tikkuraitti 11 A 3. krs.

Jatketaan käsittelemällä aihetta: Historian tapahtumia 100 vuotta sitten keskittyen Luokkasodan 1918 jälkiselvittelyihin. Luennon sisältöä koskevat tiedustelut: Timo Kangasmaa, e-mail, timo.kangasmaa@gmail.com. Järj. SFT ja DSL

Opinto- ja retkeilypäivä lauantaina 6.10

Tänä syksynä perinteinen retki suuntautuu Helsinkiin, jossa tutustutaan kiertoaajeluun merkeissä aiheeseen "Työväestön Helsinki". SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa kertoo Työväestön Helsingin tapahtumista.

Kiertoaajelu lähtee Rautatientorin tilausajolaiturista, Mikonkadun sivustalta klo 11.00. Retken kustannusten kattamiseksi kerätään bussissa 20 euron osallistumismaksu.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP, EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:

Tommi Lievemaa

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 0,50 €/pmm
Muut 1 €/pmm

TILI:

OP FI08 5541 1420 0279 66

PAINOPIIKKA:

Botnia Print Oy

ISSN- TUNNUKSET:

ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkajulkaisu)

Marxia marxilaisille

Porvaristo onnistui kääntämään historiaa taaksepäin. Ei ole Neuvostoliittoa eikä sosialististen maiden leiriä. Miksi? Sen vuoksi, että oli väärin ja petetty marxismi-leninismiin opin perusasettamukset. Neuvostoliiton hajottaminen ei tappanut marxismia, vaan päinvastoin vahvisti sen oikeellisuuden. Marxismi ei ole ikuisiksi ajoiksi jähmettynyt dogmi, vaan luja perusta kommunistisen talon rakentamiseen.

Sosialistiset johtajat nukkuivat

Sosialistisen leirin johtajat olivat vakuuttuneita kapitalismin tuhon lainmukaisesta objektiivisuudesta levätkä laakereillaan, näkemättä uhkaa sosialismille ja ratkaisematta kasvavia ristiriitoja oman maansa sisällä. Tapahtumat Unkarissa, Puolassa ja Tšekkoslovakiassa eivät opettaneet mitään. Traagiseksi lopuksi tuli Neuvostoliiton ja koko sosialistisen leirin tuho. Tämä tuho ei ole sattuma. Se on lainmukainen. Mutta miksi oli 74 vuotta olemassa uusi sosialistinen valtio? Eikä pelkästään ollut olemassa, vaan näytti mitä nopeinta yhteiskuntataloudellisen kehityksen vauhtia ja selviytyi kunnialla mitä uskomattomimmista vaikeuksista?

Juuri siksi, että oli käytetty hyväksi osa Marxin opin hyvin tärkeitä asettamuksia. Se on valtion omistus perustuotantovälineisiin, kaikkien kansalaisten yhteiskunnallinen tasavertaisuus, palkka työn mukaan, kommunistien puolueen yhteiskuntataloudellinen politiikka. Teksti perustuu V.I. Katkovin artikkeliin Ekonomitscheskaja i filosofskaja gazeta:ssa.

Kirjoittajan havaintoja

Nyt esitän omia havaintoja 60 vuotta jatkuneelta SKP:n jäsenyydeltä kulloistenkin johtajien joomiehine. Meillä oli Neuvostoliiton suuruuteen luottavia ankaran totisia kommunisteja muutama jopa SKP:n puheenjohtajana. Kun Neuvostoliitto hajotettiin (se ei hajonnut itsestään), näistä kommunisteista tuli äkkiä vakaumusellisia vasemmistoliittolaisia ja muita demareita. He tiesivät nyt erittäin hyvin, että Neuvostoliitto kaatui taloudelliseen kyvyttömyyteen. Toverit olivat oppineet NKP:n kutsuilla elegantteja ranneleikkaita ruokajuomien kumoamisessa kitaansa.

Sasissa ja Zyskoviczissa aiheuttaa vieläkin kylmiä väreitä taistolaisuuden esiinmarssi. Se oli vaarallista aikaa, kun ehkä muutama tuhat nuorta marssi etelän kaupungeissa kantaen Tiedonantaja-julisteita lehden merkki rinnassa ja toisteli sanoja marxismi-leninismi. Vakavamieliset työläiset eivät oikein innostuneet tästä toiminnasta, kun jotkut nuorukaiset yrittivät kokennalla ukkinsa ikäisiä miehiä. Intoa oli riittävästi, mutta puuttui kokemusta ja sen tuomaa vakaumusta. Puoluejohdon opportunistit (porvaristoon sopeutajat) aloittivat vastaiskun liiallisen vasemmistolaisuutta vastaan. Opportunistien voima on liitosporvariston kanssa. Tukea tuli ja se jatkuu tänä päivänä.

Stalin

SKP:ssä ja ilmeisesti muissakin läntisen demokratian maiden kommunistisissa puolueissa on porvariston suosiollisella avulla taisteltu stalinismia vastaan. Stalinista on kehitetty

Porvaristo juhlii nyt Prahan kevättä ja omaa ihmiskasvoista sosialismiaan ja kommunistit kyyristelevät nurkissa synnintunnossa. Fasismista saadun voiton jälkeen Neuvostoliiton johtamassa sosialististen maiden liittoumassa asui 30 % maailman väestöstä.

Edelleenkin ja ehkä enenevässä määrin kommunistit kykenevät organisoimaan väkeä liikkeelle. Venäjällä on noussut voimakas protestiliike hallituksen suunnittelemaa eläkeiän korottamista vastaan. Tässä kuvassa kommunistit liittolaisineen esiintyivät Pietarissa lakiesitystä vastaan. Etualalla Leningradin alueen kommunisteja sekä liikennelaitoksen ammattiliiton työläisiä.

peto, jota vastaan on taisteltava vielä 65 vuotta hänen kuolemansa jälkeen. Tämä sopii oikein hyvin porvaristolle. Se näkyy siinä, että lehdissä on aina palstatilaa tähän tarkoitukseen. Moniko meidän marxilaisistamme on lukenut Stalinin kirjoituksia ennen Venäjän vallankumousta?

"On hylättävä aikansa elänyt käsitys, että vain Eurooppa voi näyttää meille tien. On olemassa dogmaattista marxilaisuutta ja luovaa marxilaisuutta. Minä olen viimeainitun kannalla." 3.8.1917 J.V. Stalinin teokset 3 s 207.

Myöhemmällä iällä Stalin totesi, että "meidän on kehitettävä teoriaa, muuten meille tulee kuolema, kuolema." Isävainaan jälkeen olemme saaneet nauttia maisinviljelijöiden ja muiden uudelleen ajattelijoiden saavutuksista. Teorian kehittämiseen näillä johtajilla ei ole ollut tarvetta eikä kykyä. Sen vuoksi ei ole Neuvostoliittoa. Monopolikapitalistit jakavat uudelleen maailmaa. Imperialismin vastaisesta politiikasta nousivat maiden johtajat tuhotaan fyysisesti (Sadam Hussein, Gaddafi ja muut). He uhkasivat luopua USA:n dollarista kaupankäynnissä, se on kuoleman synti.

Marx

Yhteiskuntateorian kehittäminen ei ole mitään "kivaa" harrastelua. Marx kirjoittaa Pääoman alkulauseessa: "...käsiteltävänä olevan aineen erikoinen luonne vetää vastustajaksi taistelukentälle ihmisrinnan kiihkeimmät, pikkumaisimmat ja vihaissimmat intohimot, yksityisedun rai-vottaret."

Marxin teorian kehittäminen nykyajan vaatimuksia vastaavaksi vaatii monien tutkijoiden elämäntaiteita työtä, ja se ei ole kapitalistisen yhteiskunnan vallanpitäjien tarpeiden mukaista. Sitä paitsi porvarillinen tiedonvälitys on muokannut ihmisjoukkojen mielipiteen sosialismiin vastaisiksi. Kommunistit ovat tehneet Marxistia jumalankuvan, joka aseenkantajansa Engelsing kanssa ratsasti voitosta voittoon kuin don Quijote. Marxin perheen ja ajoittain myös Engelsing elämä oli taistelua nälkää, kurjia asunto-olo-

ja sairauksia vastaan velkojen ahdistellessa saataviaan. Taistelujan elämän koko ihanuus on kuvattu tarkkaan Mary Gabrielin kirjassa LOVE AND CAPITAL. Kirja on käännetty venäjäksi.

Kapitalismi ei kykene omien luokkaetujensa vuoksi estämään ihmiskunnan olemassaoloa uhkaavia vaaroja. Ilmastonmuutos on yleisesti tunnustettu uhka ihmiskunnan elämälle. Uhkan torjumiseen on käytettävä kaikki voimavarat, mutta porvaristo käyttää tarvittavat luonnonvarat ja työn aseisiin ja maapallon uudelleenjakoon.

Kommunistien aloite

Kommunistit voivat ottaa aloitteen käsiinsä, jos, tämä jos on ratkaiseva, lopettavat kilpailamisen porvariston ehdoilla ja keskinäisen nahistelun olemattomasta johtoasemasta. Meillä elää sitkeänä harha, että vaaleihin osallistumalla voimme muuttaa yhteiskuntaa.

"Porvarilliset instituutiot eivät ole reformoitavissa. Ne täytyy murskata ja rakentaa niiden tilalle uudet, sosialistiset. Osallistuesaan porvarillisen parlamentin toimintaan oppositio jo yksistään tällä pelaa valtaapitävän komennon hyväksi voimistaen sen poliittista mahtia. Joka kerta esittäessään lainsäädännöllisiä aloitteita, taistellessaan kansan hyvinvoinnista, hyväksyttävän budjetin valmistelusta ja vahvistamisesta jne, oppositio automaattisesti tahtomattaan liittyy yhdessä vallan puolueen kanssa yhä uusiin ja uusiin lehmänkaupoihin, mikä pyyhkii niiden välisen rajan muuttaen sen – oppositio – valtarakenteen osaseksi." Karl Marx

Viljo Heikkinen 22.8.2018 vanhempi huoneenrakentaja Lapinlahti

Huom! Etsi DIVA-kirjakaukasta kaikki tärkeät käsikirjastosi puuttuvat kirjat. Linkki kirjalueteloon Kommunistien Liiton etusivun kautta : <https://www.kommunistienliitto.com/>

Kimmo Sasi oikeistoideologian kuvastimena

Kimmo Sasi kirjoitti (HS 25.7.2018) varoituksen sanoja taistolaisuuden ihailusta. Hän rinnasti kommunismin fasismiin. Kommunismin tavoitteena oli ja on luokattoman yhteiskunnan rakentaminen kapitalismin tilalle. Fasismi oli kapitalismin oma luomus. Sen julkilausutuna tavoitteena oli toisten kansojen alueiden valtaaminen ja alempirotuisiksi määriteltyjen ihmisten käyttäminen herrakansan orjina ja siihen tarkoitukseen ylimääräisten ihmisten tuhoaminen.

Sasin ja muiden oikeistopoliitikkojen mieltä kangertaa se, että kommunistien johtama Neuvostoliitto, heidän perivihollisensa, kukisti oikeiston ihaileman natsi-Saksan. "Suomessa 1930-luvun äärioikeistolainen liike kiellettiin rauhansopimuksen nojalla." Sasi jättää vaatimattomasti mainitsematta, että Neuvostoliitto saneli Pariisin rauhaneuvotteluissa tämän kieltopöytäkirjan.

"Sekä kommunismi että fasismi ovat syllästyneet viime vuosidalla historian suurimpiin ihmisoikeusrikkomuksiin ja murhanneet miljoonia ihmisiä." Sasi toistaa tämän varoituksen väitteen. Natsien tuhoamisleirit on nykyään yleisesti tunnustettu, mutta toisen maailmansodan aikaan läntiset demokratiat väittivät tietoja näiden leirien olemassa olosta kommunistien propagandaksi. Edes oikeisto ei ole pystynyt esittämään Neuvostoliitossa olleiden vastaavia rotuoppeihin perustuvia tuhoamisleirejä. Kenellä riittää kiinnostusta, voi tutustua Moskovan yliopiston historian professori Juri Zhukovin tutkimuksiin. Tiedot ovat rankkaa luettavaa, mutta sieltä ei löydy miljoonia syyttömästi tapettuja.

Porvaristo hellii kommunismin aiheuttamina viime sotien kymmeniä miljoonia tapettuja kommunismin uhreina. Sasi harrastaa omaa oikeistolaista tasapuolisuutta ja rinnastaa kommunismin natsismiin. "Tyyppillistä vahingollisille ääriilikeille on usko omaan asiaan, jolloin totuus, demokraattisten vaalien tuloksen ja ihmisoikeuksien ja oikeuslaitoksen kunnioittaminen unohdetaan."

Aadolf Aloisipoika valittiin Saksassa demokraattisissa vaaleissa eikä ole vaalien vika, että hänelle kävi köpelösti. Ei tarvitse mennä viime vuosidalle, kun tätä vaalien kunnioittamista on käytetty kokonaisen valtioiden tuhoamiseen. USA:n johtama läntinen arvoyhteisö hajotti Jugoslavian, Afganistanin, Irakin ja Libyan. Kymmeniä tuhansia ihmisiä on tapettu, miljoonat vaeltavat pakolaisina ympäri maailmaa. Taitaa olla Kimmo Sasillakin vaikeuksia löytää näihin tuhotöihin syyllisiksi kommunisteja.

Viljo Heikkinen, 18.8.2018 Lapinlahti

Poliittinen valta

Viime päivinä porua on aiheuttanut pääministeri Juha Sipilän lausunto vihervasemmistosta ja sen tekemisistä. Silmiinpistävässä näyssä ulostuloissa on ollut kuinka helposti unohdetaan millaisessa yhteiskunnassa elämme ja olemme eläneet jo pitkään aikaa. Eduskunnan vasemmisto ja vihreät sortuivat taas kerran Sipilän oivallisen ulostulon myötä perisyntiin. Asettuivat puolustuskannalle ja selittelyille. Kertoivat kuinka kokoomus ja keskusta ovat vuorollaan pääministeripuolueina tehneet sellaista talouspolitiikkaa, jolla työläisten ja heikompiosaisten elämää on kurjistettu. Eli juupas eipäs vaarin housut. Juuri tuo teki Sipilän ulostulosta oivallisen, oikeistolaisesta näkökulmasta nähden, hän loi raamit mistä keskustellaan.

Hyökkäys on tunnetusti paras puolustus. Seuraavat kuukaudet käydään kinaa siis siitä, mitä on tullut tehdyksi vihreiden, vasemmistoliittolaisten ja demariministereiden aikana. Miksi sitten taas kävi näin? Miksi eduskunnan vasemmisto ja vihreät joutuivat puolustusasemiin? Siksi, että Kalevi Sorsan ideoiden konsensuspolitiikan myötä, joka yhä jatkuu, on vasemmistolainen ideologia ja politiikka hävinnyt taivaan tuuliin ja tullut sillisa-laatiksi, josta ihmisten on ollut vaikea poimia puolueiden eroavaisuudet.

Miksi eduskunnan vasemmisto ei avaa keskustelua siitä voiko ylipäätänsä kovassa oikeistolaisessa yhteiskunnassa, sen voimakkaassa markkinatalousideologiassa, tehdä vaihtoehtoisia vasemmistolaista politiikkaa? Ehkä siksi, että kuvitellaan kansan enemmistön kannattavan markkinatalouden ihmeitä tekevään voimaan ja siksi yritetään tavalla tai toisella myös rimpulla markkinatalouden hihassa kiinni. Kansalle pitää kertoa, kuinka poliittista valtaa pitävät hallussaan suurpääomien edunvalvojat, joiden tehtävä on oikeistolaisen talouspolitiikan avulla luoda väylät markkinavoimille yhteiskunnan joka osaluueelle. On ollut suuri virhe vasemmistolta lähteä mukaan tukemaan oikeistolaista politiikkaa. Markkinatalous on muka hyvä renki, kun se on yhteiskunnan tiukassa valvonnassa jne. jne.

Miten kauan annetaan oikeistolaisen ideologian, sen luoman markkinatalouden olla isäntänä yhteiskuntamme talossa? Vasemmisto on hyväksynyt erilaiset kilpailutukset, valtion ja kuntien omaisuuksien myynnit sekä palveluiden yksityistämiset, kun ne on tehty "hallitusti" ja yhteiskuntaa "hyödyttävä". Pienituloiset, ahdinkoon joutuneet ja pienillä tuloilla työelämässä kituuttavat kärvistelevät markkinatalouden ihannuudessa päivistä toisiin. Toivottomuus on iskenyt jo kauan sitten. Miksi äänestä, kun valtuutus eivät veistetty kuin yhdestä puusta. Koko eduskunnan vasemmisto puhuu jo täydellä höyryllä uuteen hallitukseen menosta. Mitä hallituksessa voi tehdä, oikeistolaisessa yhteiskunnassa, sen varjon alla, tiukassa valvonnassa? Tietysti sitä, että neljän vuoden päästä poliittinen oikeisto pääsee elämöimään, kuinka vasemmiston aikana leikattiin ja kurjistettiin vaikeassa asemassa olevilta ym. ym. Vanha tuttu politiikan kierre jatkuu ja jatkuu.

On siis luotava uusi vasemmistolainen kansanliike, jonka tavoitteena ei voi olla enempää eikä vähempää kuin ottaa poliittinen valta vasemmistolle, joka yhdessä kansan tuella toteuttaa sitä tehtävää, mikä yhteiskunnalle kuuluu – huolehtia kaikista ihmisistä tasa-arvoisesti ja yhdenvertaisuutta kunnioittaen. On hyvä muistaa lainalaisuus, vastavoima on aina olemassa. Oikeistolaiselle talous – ja yhteiskuntapolitiikalle se on vasemmistolainen kansanliike.

Hannu Tiainen